

O'zbekiston adabiyoti va san'ati

ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САЊЪАТИ • Haftalik gazeta • 1956-yil 4-yanvardan chiqqa boshlagan • 2003-yil, 4-aprel • № 14 (3697)

ТАРИХИМИЗ ДАРСХОНАСИ

Тарих ҳақида гап кетганда, одатда кўпчилик уни улуг мураббий деб таърифлайди. Ростдан ҳам, бу фикр замирида катта маъно-мазмун мужассам. Чунки тарих узоқ вақт синовлардан ўтган ўтмиш ҳақиқатларидан сўйлайди. Асл тарих ўзгармас ва яхлит воқелиқдир. Бироқ ҳаётда унга нисбатан бўлган муносабат ҳар доим ҳам тўғри бўлавермайди. Бунга собиқ шўролар даврини мисол сифатида келтириш мумкин. Зеро, мустабид тузум ўзбек халқининг тарихини бузиб кўрсатди. Унга турли хил сунъий ёрликлар ёпиштирди.

Мустақиллик туфининг асл тарихига эга бўлди. Президентимиз Исмоил Каримов томонидан тарихий хотирасиз келажак йўқ, деган ғоя илгари сурилди. Бу эса тарихимизга бўлган муносабатни тубдан ўзгартирди. Натихада мамлакатимизда бу борада кенг қамровли ислохотлар амалга оширилди. Ана шундай ишларнинг натижаси ўлароқ яқинда Ўзбекистон тарихи давлат музейи янги экспонатлар билан бойитилди. Президентимиз ташаббуси ва кўрсатмаси билан юзага келган бу улкан тадбир музейга янги-янги қўйиб берилди. Эндиликда у том маънода қадимий ва шонли тарихимизнинг дарсхонасига айланди. Миллий маданиятимиз ва давлатчилигимизнинг тадриҳий ривожини кўрсатувчи умуминсоний аҳамиятга эга бўлган тарихий экспонатлар юртимиз ўтмишига нақадар бойлигини булун дунёга кўз қилиши тайин. Зотан, ушбу тарихий ёдгорликлар юртимиз жаҳон цивилизацияси бешикларидан бири бўлганини исботлайди. Бу эса халқимизнинг буюк келажиги, мустақкам пайдовери демекдир.

Суратларда: Ўзбекистон тарихи давлат музейининг умумий кўриниши; музей залларида.

А. Тўраев олган суратлар (ЎзА).

ТОШКЕНТ АНЖУМАНГА ҲОЗИРЛАНМОҚДА

Мамлакатимиз пойтахти катта халқаро анжуманга ҳозирлик кўрмоқда. Шу йилнинг 4-5 май кўнлари Тошкентда Европа тикланиш ва тараққиёт банки (ЕТТБ) бошқарувчилари Кенгашининг навбатдаги йиллик йиғилиши бўлиб ўтади. 60 дан ортиқ халқаро ташкилотлардан меҳмонлар келиши кутилмоқда.

Аввало, банк ҳақида қисқача маълумот. ЕТТБ Франциянинг собиқ президенти Ф.Миттеран ташаббуси билан тасис этилган. Бу ҳақидаги битим 1990 йил 29 майда имзоланган ва 1991 йил 28 мартдан бошлаб қучқа кирган. Расман банк ўзининг пул муомалаларини 1991 йил 15 апрелдан бошлаган. Банкнинг бош қароргоҳи Лондонда жойлашган. Ҳозирги пайтда банк Президенти — Жан Лемьер. Банкнинг асосий мақсади Марказий ва Шарқий Европа, Россия ва Марказий Осиё мамлакатларининг режали иқтисодидан бозор иқтисодиётга ўтишига қўмаклашиш, хусусий тадбиркорликни ривожлантириш, иқтисодий ислохотларни амалга ошириш борасидаги интилишларида ва жаҳон иқтисодий ҳамжамиятига интеграциялашувида мададкор бўлиш. Банк ўз фаолиятининг 12 йил мобайнида бу мақсадларга оғишмай амал қилди ва катта халқаро оғури-этибор қозонди.

Ҳозирги пайтда банкнинг жами сармояси 20 миллиард еврога яқин бўлиб, 60 мамлакат, Европа инвестиция банки ва Европа Иттифоқи унинг ҳиссасдорларидир. Ўзбекистон 1992 йилда ЕТТБнинг жами 42 миллион ЭКЮга тенг 4200 акциясини харид қилиб, унинг тенг ҳуқуқли аъзосига айланди. 1993 йилдан бошлаб банк мамлакатимиздаги лойиҳаларни сармоялашга киришди. Эндиликда Тошкентда ЕТТБнинг ваколатхонаси ишлаб турибди.

Бугунги кунда ЕТТБ Ўзбекистон иқтисодиётининг энг йирик хорижий инвесторларидан биридир. Унинг иштирокчи мамлакатимизда жами 1,4 миллиард АҚШ доллари миқдорда 20 та лойиҳа амалга оширилмоқда. Бунда ЕТТБ ҳиссаси 723,8 миллион доллари ташкил этади. Яна 320 миллион долларилик 8 та лойиҳа кўриб чиқилмоқда. Улар пахта ва нефтни қайта ишлаш, куртириш, тўқимачилик, тоғ-кон саноати корхоналарини барпо этиш, темир йўл тизимини такомиллаштириш, банк ва қимматбаҳо қозғолар бозорини ривожлантириш каби йўналишларга таллуқлидир.

Кичик ва ўрта бизнесни ривожлантириш Ўзбекистон иқтисодиётининг юксаттиришда нақадар катта аҳамиятга эга эканлигини ҳисобга олиб, ЕТТБ Ўзбекистон Миллий

М.МУҲАММАДИЕВ

ЎЗБЕК МУМТОЗ АДАБИЁТИ

XVI аср иккинчи ярми — XVII аср биринчи ярмида яшаб, ижод этган замонасининг беназир фарзанди — самарқандлик шоир ва адабиётшунос Мутрибийнинг форс тилида битилган "Тазкират уш-шуро" ва "Нухайи зебонӣ Жаҳонгир" номли тазкиралари тўғрисида дунё олимлари кўп қўл ёзувлар билдирганлар. Бу нодир асарлар чоп ҳам этилган. Бироқ шунга қарамай, мазкур манбалар ҳалигача махсус тадқиқ қилинмаган. Жумладан, муаллиф таржимаи холи ҳам мавжуд маълумотлар асосида етарлича ўрганилган эмас. Кейинги изланишлар шуни кўрсатдики, Мутрибийнинг зиёли аждоди темирлик ҳукмдорлар хизматига турли маърифий-маданий йомушларни бажарганлар ва шоирнинг ўзи ҳам худди шу соҳаларда ҳукмдорларнинг айрим давлат вазифаларини адо этган; унинг Хиндистонга саёҳати эса Имомқулхоннинг махсус топшириғи билан амалга ошган. Аниқлашимизча, Мутрибийнинг тазки-

Исмоил БЕКЖОН

ҲИНА САФАРИ

ра асарлари ёзилиши ва бу адабий манбаларнинг бизгача етиб келган қўлёзма нусхалари ҳам ўзининг қизиқ тарихига эга экан.

ЎЗБЕК МИРЗОГА СИРДОШ АЖДОД

Мутрибийнинг маълумот беришича, унинг қадимий туркий қавмлардан аргун уруғига мансуб катта аждоди турли соҳаларда билимли кишилар бўлгани тўғрисида темирлик хизматига ҳар хил вазифаларни бажариб, Самарқанд шаҳрида турган яшаганлар. Шоирнинг мавлоно Ҳўжа Авлиёий номи билан танилган бобоқалони Улуғбек Мирзонинг саройидаги хос ибодатхонаси мутасаддийси бўлган ва Улуғбек уни гоҳида ўз сирларидан воқиф ҳам этиб турган экан: "Раҳматли отам мазкур бобоси тилидан ушбу воқеани ҳикоя қилиб берган эдилар: у киши шайх Султон Улуғбек Қўрагон саройи мулозаматини адо этарканлар. Султоннинг хос ибодатхонаси муҳофазати, таҳорат суви ҳозирлаш ва жойнамоз (солмиш) билан боғлиқ масъулиятли йомушлар мазкур бобоқалоним зиммасида экан... Бир кунги Мирзо Улуғбек у кишига, ҳар жумъа оқшоми ҳузурига ҳазрат Ҳўжаи Хизир алайҳиссалом келиб, мамлакат раванакга оид зарур ишлар ва уларнинг чоратадбирлари юзасидан маслаҳатлар беришини айтганлар ҳамда бу сирни ҳеч бир кимсга ошқор этмаслигини уқтирганлар".

Мутрибийнинг яна хабар беришича, унинг юз ёшга яқин умр кўрган бобоси Малик Аргун ва отаси, катта амалиси ҳам зиёли кишилар бўлиб, ўз даврининг пиру оваси, катта амалиси ҳам зиёли кишилар бўлиб, ўз давраларидаги мушоаралар, баҳо-мунозараларда қатнашганлар. Шоирнинг она томонидан бобоси тўғма бутов кўр киши бўлишига қарамай Басрий тахаллусли билан гўзал, мазмундор газаллар битган. Мутрибийнинг онаси ҳам фозила аёл бўлиб, отаси Басрий айтган назм дурларини қозғога тушириб бораркан. Мутрибий ана шундай зиёли аждод давомчиси ўлароқ 1556 йилнинг 9 декабрида Самарқанд шаҳрида дунёга қолади.

ФИЛМГА УЧ МУКОФОТ

Санкт-Петербург яқинидаги Гадчино шаҳрида адабий асарлар асосида суратга олинган филмлар фестивали бўлиб ўтди. Мазкур халқаро анжуманга "Ўзбекфилм" киностудиясида режиссёр Юсуф Розиков яратган "Уртоқ Бойкенжаев" фильми (бош ролни танкичи актёр Фарход Абдуллаев фильм ижодкорларини кўлаб, уларга ижро этган) бир йўла уч мукофотга сазовор бўлди. Россия кино танқидчилари подиёси, "Кўлтура" газетаси ва фестивал дирекцияси мукофотларининг ўзбек филмига берилиши республикамиз кино санъатининг чет элларда эътироф этилаётганидан далолатдир.

Кўп сонли мухлислар ва газетамиз мушаррийлари номидан фильм ижодкорларини кўлаб, уларга ижодий омадлар тилаймиз.

ЭЪПОН

Ўзбекистон Республикаси Маданият ишлари вазирлиги Халқ ижодиёти ва маданий-маърифий ишлар Республика илмий-услубий маркази, Ўзбекистон Теле-радиокорпорацияси, Халқаро "Олтин мерос", "Соғлом авлод учун", "Маҳалла" хайрия жамғармалари ҳамда Республика Оқсоқоллар Кенгаши Наманган вилояти ҳокимлиги билан ҳамкорликда шу йил 15 — 17 апрел кўнлари Наманган шаҳрида

Ўзбекистон халқ артисти Ҳабиба ОХУНОВА хотирасига бағишлаб

"АЛЛА" ИЖРОЧИЛАРИНИНГ VI АНЪАНАВИЙ РЕСПУБЛИКА КЎРИК-ТАНЛОВИНИ ЎТҚАЗАДИ

Танловдан мақсад, алла айтиш санъатини янада ривожлантириш, ота-боболаримизнинг бетакдор қадриятларига меҳр-муҳаббатни ошириш, алла айтиш санъати ва аъёналарини кенг тартиб қилишдан иборат.

МУҲОКАМАДАН КЕЙИНГИ ҲАМ

Киночилар уйда "Ўзбеккино" компанияси студияларида 2001-2002 йилларда яратилган бадиий, ҳужжатли ва мультипликацион филмларнинг муҳокамаси бўлди. Муҳокамани бошлаб берган "Ўзбеккино" компанияси раиси Мурод Муҳаммад Дўст киносани яратишнинг бугунги аҳволи ҳақида мухтасар фикр юртиди. "Уртоқ Бойкенжаев", "Осмондаги болалар", "Танка" каби яхши филмлар яратилди, — деди у. — Масалан, "Осмондаги болалар" беш ойдан буён экрандан тўшмай келпти. "Уртоқ Бойкенжаев" ҳам ўзига хос филм. Ҳозирча, бир йилда 4-5 филм яратиш имконимиз бор экан, бундан унумли фойдаланишимиз керак. "Зумраша" ва "Наштар"га келганда шуни айтиш зарурки, менга қолса, одамларни зўрлаб кўлдирги учун ўйлаб топилган воқеаларни намойиш этувчи бу кинохунарлардан воз кечиш керак. Уларга сарфланган пулдан бирор тузуқ филминики суратга олишда фойдаланиш мумкин".

М.Муҳаммад Дўст хусусий киностудиялар ишига ҳам Ҳозир бўйлаб қўлайлиқ аниқ қўлайиб қўлади. Бу яхши, албатта. Чунки замоннинг, бугунги иқтисодий ислохотларнинг талаби шу. Лекин шу ўринда қизиқ бир ҳолат кўзга ташланмапти. Хусусий студиялар сони кўпайгани билан, улар тақдим этган филмларнинг бирортасидан кўнглимиз тўлгани йўқ, деди нотик. Уларда халқ орасида сал тилға тушиб қолган, кинотларда қатнашадиган хонанда ва ижодкорларни суратга олишга интилиш қучайиб борапти. Бунинг энг классик намунаси "Бимбасти" фильми.

Кинизикни Валижон Шамсиевда ҳаракат бор, лекин, очинг, ҳозирча бу филмлар танқиддан ҳам тубан туради. Улар ўзбек халқига, ўзбек тилига ҳурмат билан қарашни ўрганишлари керак. Томошабин кўрар экан, деб филмининг турли баҳана эпизодлар, курақда турмайдиган жумлалар, диалоглар билан тўлдириб ташлаш санъат эмас. Ўзбек киночилари ўзлари яратган филмлар билан томошабин дидини яна ҳам пасайтиришига эмас, аксинча, юксалтиришига ҳизмат қилишлари лозим. Воқеаларга томошабин ишонсин, хатти-ҳаракатлар, сўзлашувлар ўзбекча бўлсин. "Агар ёрдамимиз зарур бўлса, марҳамат, сценарийни олиб келишимиз. Имон Борича, ёрдам берамиз, бунинг учун ҳеч қандай моддий манфаатдорлик ҳам таъма қилмаймиз. Фақат филмларнинг савияси юқори бўлсин".

Кинизик раиси, шунингдек, филмлар прокати масаласида ҳам аҳвол яхши эмаслигини таъкидлади.

Шундан сўнг санъатшунос олимлар Х.Абдулқоимова, Б.Хасанов ва М.Мирзамамедова кўрилган бадиий, ҳужжатли ҳамда мультипликацион филмлар хусусида маъруза қилдилар.

Маърузаларни тинглар эканман, хаёлимдан шундай фикр кечди: эҳтимол, бу тадбир ўзаро мулоқот-мунозара тарзида ўтказилса, кўпроқ фойдали бўлармиди.

Г.УМАРОВА

ҚАЛБ ҚЎРИ, КЎЗ НУРИ...

Кўрик-танлов тартиби ва шартлари:

Қорақалпоғистон Республикаси ва вилоятларда қўлиб деб топилган жомалар танловда қўйидаги йўналишда қатнашадилар:

— "Алла" қўшиқлари ҳудудларга хос бўлган урф-одатлар, удумлар, аъёналар ва қадриятларини ўзига акс эттирган сахнавий лавҳалар асосида ижро этилади;

Ижрочилар Ҳабиба Охунова ижро этган ҳамда бастакорлар томонидан шоирларнинг замонавий шеърларига басталанган "Алла" қўшиқларини ҳам тақдим этишлари мумкин.

Тақдим этилаётган дастурлар матни ҳаққалар ҳайъатига беш нусхада ҳавола этилади. Ижрочилар ўз дастурларини фонограммасиз, миллий халқ чолғу ансамбллари журғилида ижро этишлари шарт. Яққохон ижрочилар учун 5 дақиқа, жомоа бўлиб ижро этиладиган театрлаштирилган томоша дастурлари учун 20 дақиқа, вилоятлар бадиий жомоаси учун умумий ижро вақти 30 дақиқадан ортиб кетмаслиги лозим. Қатнашчилар сонин 20 нафардан ошмаслиги шарт.

Қатнашчиларнинг чикшиларини ҳақамлар ҳайъати 10 балли усулда баҳолаб боради. Ижрочиларнинг саҳнада чикши навбати "қуръа" ташлаш орқали аниқланади.

Танлов ғолиблари дипломлар, фахрий ёрликлар, совринлар ҳамда хомийларнинг эсдалик совгалари билан тақдирланадилар. Ҳолибларнинг яқунлочи концертти 17 апрел кунини соат 17:00 да бошланади.

МОҲИЯТИНИ АНГЛАЙЛИК

Харбий ҳаракатлар бошлангандан бери дунё оммавий ахборот воситалари, деярли барча нашрларнинг диққат эътибори Ироққа қаратилди. Хар хил хабарлар оқимида бу уруш турлича талқин этилапти. Айниқса, бўжақ журналистлар, биз ёшлар мазкур воқеага нисбатан фикр билдиришимиз учун масаланинг моҳиятини теран англашимиз керак. Бунинг учун Садам Хусайн ким ўзи, унинг шу пайтгача қилган фаолиятини билмадимиз? Ироққа қандай тузум ҳукмрон эди? Мамлакатни бошқариш жараёнида Садам қайси йўлдан кетди? У давлат тепасига келгандан бери қандай ишларни амалга оширди? Нима сабабдан Ироқ бир пайтлар Эрон ва Кувейт давлатларига қарши уруш оловини ёқди? Ироқни дипломатик йўллар билан қуролсизлантиришнинг нечун иложи бўлмади? — деган саволларга жавоб топсак, масаланинг асл моҳиятини англаб оламиз.

Ироқ халқининг эртанги кунини, тинчлигини йўлида Ироқни қуролсизлантириш учун олиб борилаётган харбий-ҳаракатлар Садамнинг зуғум ва зуравонлик, мустабид тузумга асосланган режимида қарши қаратилган. Оммавий қирғин-қуроллари билан Ироқ раҳбари шу пайтгача дунёга ҳавф солиб турганди. Масала яхшилик йўли билан ҳал этилмади. Мамлакатни ўз ақинлари, оғайни-уруғлари билан тўлиқ ўзиники қилиб олган Садам ўртага ташланган тинчликпарвар ғоиларга менсимай қаради.

МУНОСАБАТ

Бугун дунё матбуотида урушнинг бориши, айниқса, айнан Садамнинг мамлакат халқини шунчалар тобе аҳволга солиб қўйганлиги борасидаги хабарлар билан танишар эканмиз, Ироқ Ер юзининг оловли нуқтасига айлиб бўлганини ҳис қиламиз.

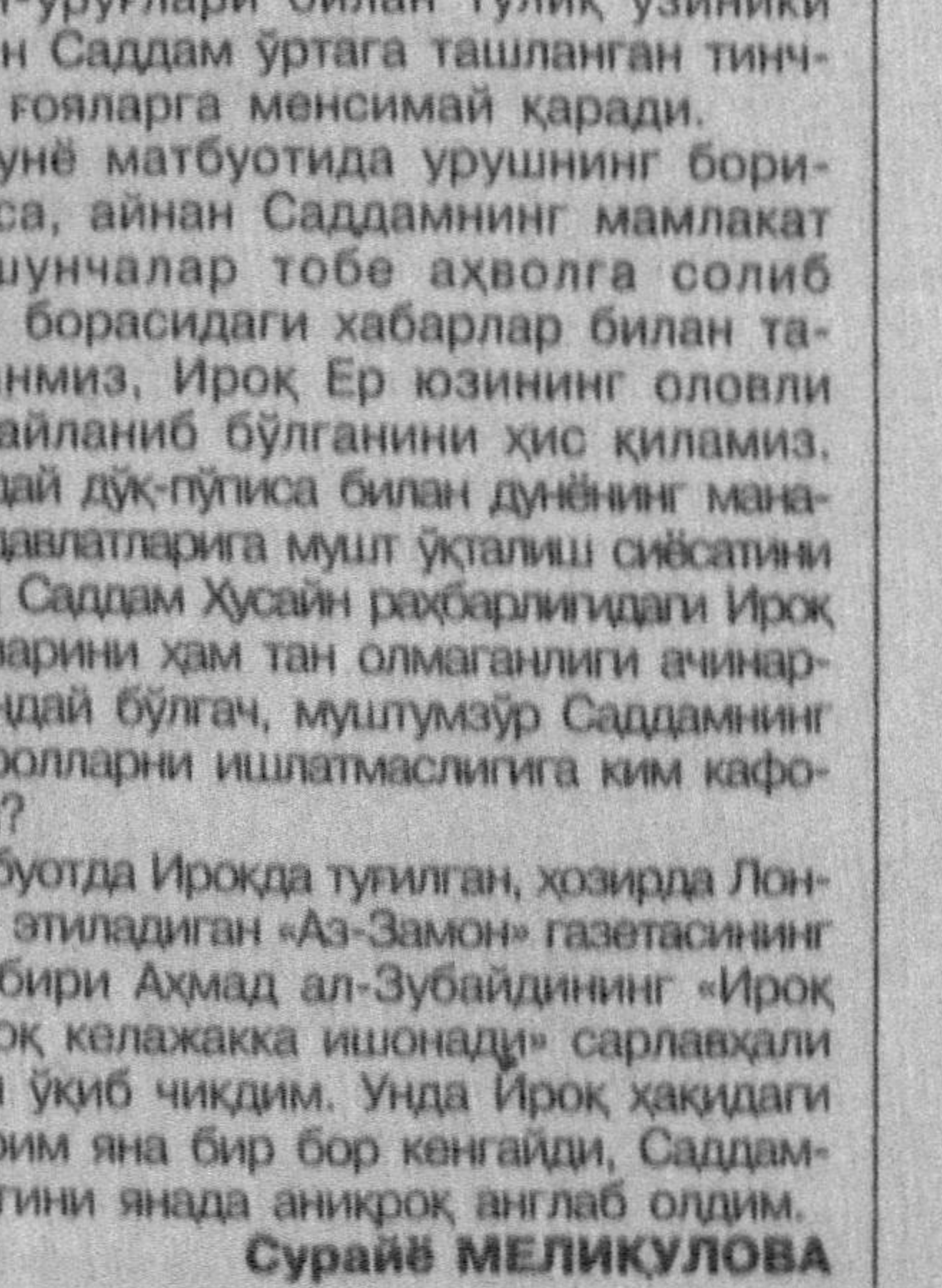
МОҲИЯТИНИ АНГЛАЙЛИК

Ана шундай дўқ-ғўлиқа билан дунёнинг маънавий деган давлатларига мушт ўқталыш сийёсатини олиб бораган Садам Хусайн раёбарлигини Ироқ БМТ қарорларини ҳам тан олмаганини ачинарли хол. Шундай бўлса, мушмузур Садамнинг кимёвий қуролларни ишлатмаслигига ким қарорли берарди?

Мен матбуотда Ироқда тутилган, ҳозирда Лондонда нашр этиладиган «Аз-Замон» газетасининг махсус муҳбири Аҳмад ал-Зубайдининг «Ироқ халқи порлоқ келажакка ишонди» сарлавдали мақоласини ўқиб чикдим. Унда Ироқ ҳақидаги тасавуруларим яна бир бор кенгайди. Садамнинг кимлигини янада аниқроқ англаб олдим.

Сурай МЕЛИКУЛОВА

СУРАТЛАРДА: МОҲИР ХУНАРМАНДАРИМИЗИНИНГ "ТАШАББУС — 2003" КЎРИК-ТАНЛОВИДА НАМОЙИШ ЭТИЛГАН АМАЛИЙ САЊЪАТГА ДОИР ИШЛАРИДАН НАМУНАЛАР.

Мустақиллик йилларида соҳибқирон Амир Темур шахси ва ҳукмдорлик фаолиятини ўрганишга, саҳнада ва рангташ-виртада улғур саркарда сиймосини яратишга эътибор қўйилди.

Миллий академик драма театри XIV аср инглиз драматурги Кристофер Марлонинг «Буюк Темур» трагедияси таржимага мувожаат этди. Асарни Асрор Самад замонавий томошабинлар эстетик дидини ҳисобга олиб, эркин таржима қилган эди. Шу боис матнда бир қадар зиддиятлар пайдо бўлган. Лекин, холисанилго айтганда, 1992 йили саҳналаштирилган «Соҳибқирон Темур» спектакли Амир Темур мавзуини бадиий тадқиқ эътиҳад илк тажриба сифатида муҳим аҳамият касб этди. Режиссёр Карим Йўлдошев ва расом Анатолий Жибоев ботун фаолияти Турон халқларини бирлаштириш, марказлашган қудратли давлат қуришга қаратилган буюк лашкар-боши тимсолини яратишда муайян на-

энг муҳим вазифалардан бири эди. Бу ишга расомлардан айниқса, Малик Набиев жиддий киришди. Соҳибқироннинг М.Набиев ишлаган дастлабки портретига улғур саркардан тарихий қиёфасига хийла яқинлиги билан мутахассислар, тарихчилар ва томошабинлар эътиборини тортиди.

М.Набиев портретда Амир Темур тахтада ҳаёл суриб ўтирган ҳолатда гавдалантирилган. Баланд бўйли, кўллари катта-катта, юзи оқ, кўзлари сурма кўйилган улғур саркардан тарихий қиёфасига хийла яқинлиги билан мутахассислар, тарихчилар ва томошабинлар эътиборини тортиди.

Бадиий яхлитликда безак, жиҳоз ва либоснинг ўрни катта, албатта. Аммо декорация масаласида бирмунча қийинчиликни енгиб ўтишга тўғри келган. Дастлаб бу иш расом Бердиғули Амансаҳатовга топширилган. У саҳнани роликларга ўрнатилган турли-туман майда гўмбазчалар билан тўлдириб ташлади. Унинг фикрича, мана шу гўмбазчалар (яъни Соҳибқирон забт этган мамлакатлар тисмоли) орасида Амир Темур маҳобатли бир сиймо сифатида гавдаланиши керак эди. Бироқ кутилган натижа чиқмади: гўмбазчалар актёрларга ноқулайлик туғдиришидан ташқари, Амир Темур сиймоси ва фаолиятига ҳам соя ташлаши мумкин эди. Шундан сўнг, бадиий ечимни ўзгартиришга қарор қилинди, бу иш расом Б.Тўраевага топширилди. У умумий кўринишини тўбдан ўзгартириб, катта, маҳобатли, гўмбазли, кўшли, қошилли бир сиймо кўринишини ҳосил қилди. Бу билан Амир Темур сал-

ташки қиёфасини ҳам шундай зиддият-ли, деб баҳолаш мумкин. Режиссёр Н.Анатбобоев ва актёр Б.Узоқбергенов кўп ҳаракат қилганларига қарамай ташки қиёфа (сурат) билан образ моҳияти (сыйрат) ўрта-сида уйғунликка эриша олмаганлар.

Вилоят театрларининг Амир Темур ҳаёти ва ҳукмдорлик фаолиятини акс эттирувчи спектакллари орасида Сирдарё, Самарқанд ва Сурхондарё театрлари спектакллари ажралиб турди. Чунки, Самарқанд театрининг «Самарқанднома» спектаклида актёр Баҳром Раҳимов томонидан Амир Темур гавдалли, барваста, баланд бўйли, тарихан ҳаққоний гавдалантирилган. Умумий қиёфасига қўра расом М.Набиев ва Миллий театр актёри Т.Мўминов гавдалантирилган Амир Темур қиёфасига ўхшайди.

Сирдарё театри Хўсайин Жовиднинг «Амир Темур» трагедиясини ўзига хос тарзда саҳналаштирди. Режиссёр В.Ума-

"ДЕҲҚОН БЎЛСАҢГ—ЕРНИ ҲЎДА!"

Газетанинг «УзАС», 2003 йил, 28 март ўтган сонда «Инсон ва ictimod» рўқнида берилган суҳбатда, шунингдек, ҳукматимиз томонидан фермерларга яратиб берилган яхши қулайликларнинг моҳияти ҳам яхши очиб берилган. Шундай қулайликлардан бири сифатида бизнинг Қарши туманидаги «Чороғил» жамоа ҳўжалиги ҳам деҳқон-фермер ҳўжалиқлари уюшмасига айлантирилди. Уюшма ҳўжудда янгидан ташкил этилган фермер ҳўжалиқларига ер майдонлари ажратилиши ва уларнинг қонуний ҳўжатларини тайёрлаб расмийлаштиришда «Узаверлойд» институтининг Қашқадарё вилояти бўлими мутахассислари фермерларга яқиндан ёрдам берди. Д. Турдиқуллова, М. Эшмуродова, М. Тожқуллов, Т. Эшмуродов, О. Хазратқуллов каби фермерларнинг ҳўжатларини тайёрлаш ва уларга фермерлик шарт-шароитларини, бу борадаги қонун тартибларини тушуниришда маъруз бўлим мутахассиси Эшмурод Улаев жонбозлик қўрсатди.

Биз деҳқон-фермерларга яратиб берилётган қулайликлар, фермерлик фаолиятини ривожланган мамлакатлар даражасига кўтариш бўйича амалга оширилётган тадбирларга жавобан янада юксак унум билан ишлаб, ижарага оянд еримизнинг унумдорлик ҳолатини яхшилаб бориш, ва бинобарин, фаровонлик яратишга ўз ҳиссамизни қўшишни чин фўқаролик бурчимиз, деб биламиз.

Бахтиёр ҚЎЗИБОЕВ
Қарши тумани

нинг заминда. Унинг зуваласи шарқона қайфият, ўзбекона тарбия билан пиштирилган бўлиши керак. Қани, шундай бўлгач, миллат менталитети тушунасига дарз кетармикан? Қани, шундай бўлгач, шовқин-суронли бу дунёнинг ўткинчи шамолларида чирпирак бўлиб ўтиб, ўзгича йўлидан адашармикан?

Инсоният илдири, томири бақувват бўлмаса, инсонийлик сарчашмасидан сув ичмаса, аждодларидан қолган улғур маданий меросни қалбига жо этмаса, буюк тарихдан фарх-ифтихор тўйма-са, бугунги қунда тамаддунинг тўс-тўполонли хоружи қурбонига айлино қолади. Одамзот ўзида ахлоқий тамойилларни шўқлантиролмаса, тамаддунинг ўзига оҳанрабодай тортишга маҳлиб бўлиб қолиши ва ўз ботиний оламидан ажралши муқарраллигини дунёнинг файласуф-адиллари бот-бот таъкидламоқда. Бундай қарашларга қўра тамаддун тез оқар дарё. Агар инсонийлик дарахтининг илдири заминга жуذا чуқур ботган бўлмаса, у ўзини асраб қоломайди.

Яна ўзимизга қайтайлик. Ўз ҳаётимиздан мисоллар ахтарайлик. Кўз юмиб бўлмайдиган, бироқ қадриятларимизни топтайдиган русеумлар қундалик ҳаётимизга сингиб, кўз ўнги-мизда одатий тўсга айланиб бўлди. Айниқса, шаҳарларимизда ўзгача тарбия нуқси урган айрим ёшларимизнинг ўзини туттиши, юриш-туришини

шёръ ўқиётган япон шоирларининг шёрълари халқнинг маънавияти сарчашмаси бўлган буюк шеърят намуналарига бугунги қунчиқар давлати тамаддунни ўз таъсирини ўтказиб бўлгани, омма маданияти унинг тўфонлари ичида қолиб кетаятганини ёздаи. Бу турдаги мисолни, барча халқларнинг ўзгичадан, маданиятидан ёппасига ўзоқлашиб бораётганини тўғрисидаги фикрларни жуذا қўллаб давлатларнинг эзгуликларвар ижодкорлари, даҳолари қайд этмоқдалар. Машҳур олим Альберт Эйнштейн атом бомбаси синовдан ўтказилиши борасида қайғуриб: «Энди нима бўлади? Одамзот наҳотки Моцартининг мусикаларини тинглашдан мусовудий...» деб ўқиган эди. Давримизнинг яна бир улғур адиби эса: «Тамаддун шу даражага етдики, унинг оддий кўриниши — хонадонимиздаги ойнаи хаҳонга ҳам шўнчалар боғланми қолганимизки, агар у бузилиса, унинг қаршисида анграйиб тураверамиз, шу кутичани тўзатиб қўйиш қўлимиздан келмайди, бироқ, дунёдан ўзилиб қолгандай ўзимизни қўрғага жои топполмаймиз. Шу тўрт бурчак қути бизни ўзига айлимас бир ил билан боғлаб ташлаган. Биз ундан айрича яшашни тасаввур қилолмаймиз. Бундан қўринадики, тамаддун бизнинг

САҲНАМИЗДА ОҲИБҚИРОН СИЙМОСИ

тижараларга эришилди. Актёрлар Теша Мўминов ва Толиб Қаримов ўз имкониятлари доирасида Амир Темурни қудратли, иродали, айни чоғда зиддиятли шахс сифатида гавдалантирдилар. Гарчи спектакл воқеалари бирмунча тарқок бўлса-да, Амир Темур образи яхши тасаввур қолдириди.

Шундай қилиб, Амир Темур қиёфаси (сурати ва сыйратини) яратишда илк қадамлар ташланди.

Соҳибқирон Амир Темурнинг сурати ўз даврида ва XV-XVII асрларда турли мусавирлар томонидан мусавара ва деворий тасвирларда яратилган. Уларнинг бир қисми, асосан мўъжаз рангташвирлар бизгача етиб келган. Шарафиддин Али Яздийнинг «Зафарнома» асари қўлэмасига ишланган суратлар анча ишончли. Шунингдек, Ибн Арабшоҳнинг сўз билан чизиб берган портрети ҳам бу борада муайян аҳамиятга эга. Бироқ антрополог ва ҳаваскор ҳайкалтарош М.Герасимов шўро ҳоқимияти бюртмаси билан ишлаган Соҳибқироннинг бош қаногани асосидagi буюк ўзқ қўйилган но-тўғри тасаввур туғдириб келди. Негаки, гарчи М.Герасимов ўз тасвирининг илмий асосланганлигини даъво қилиб келган бўлса-да, бироқ унда Соҳибқирон атайин бераҳм, ҳожил қилиш сифатида тасвирланган. Бундан мақсад одамларда Амир Темурга нисбатан меҳр-муҳаббатни сўндириш, уни қоралаш бўлган, албатта. Амир Темурнинг ҳаққий қиёфасини яратиш, тарихий ҳаққатни тиклаш

қомати келишган, полвонсифат, сало-батли ва улғурво қиёфада гавдалантирилган. «Соҳибқирон Темур» спектаклида Т.Мўминов ва Т.Қаримов ижросидаги Амир Темур қиёфасини бу портрет билан солиштирганда, жуذا кўп умумий жиҳатлар борлиги маълум бўлади.

Малик Набиев Амир Темур портрети устидаги ижодий изланишларини давом эттирар экан, дастлабки чизилар бўйича матбуотда билдирилган фикр-мулоҳазаларни ҳисобга олди. Натиджада 1994 йили Соҳибқироннинг иккинчи портрети майдонга келди. Маъруз портретда Амир Темур шўхона либосида, тахтада икки қўлини устма-уст қилиб шамширғага таянган ҳолда тасвирланади. Унинг қаддини тик туриб виқор билан ўтиришда кучқудрат, ишонч намён. Соҳибқироннинг ўткир нигоҳи ўзоқ-ўзоқларга қадалган. Бошида олтин тоқ. Бутун ўз кўринишида қатъийат, ирода, жасорат ифодаси.

Миллий академик драма театри Амир Темур бобимизнинг 660 йиллиги муносабати билан Абдулла Орповнинг «Соҳибқирон» драматик достонини саҳналаштиришга киришар экан, Амир Темур сиймосини гавдалантиришда тарихий манбалар, мўъжаз рангташвирлар билан бир қаторда, М.Набиевнинг янги портретига ҳам таянди. Режиссёр О.Салимов драмани фалсафий-романтик услубда саҳналаштирди, Амир Темур тисмолини актёр Т.Мўминов ёрдамида ички драматизм билан бойитиб, ҳолатларини психологик таҳлилда очиб берди. Спектакл композицион яхлитлиги билан ажралиб туради. Саҳнада умумлашма мўҳит яратилган, унда ифода воситалари билан воқеалар ўрни ва вақти белгиланади. Оддий ва ичмам декорация ечими саҳналарни эркин жойлаштириш ҳамда асосий эътиборни Амир Темур сиймосига қаратиш имконини беради. Рўхий ҳолат ўта изтиробли дамларда режиссёр йирик тасвирга мувожаат қилади.

танатининг буюклигини қўрсатди. Воқеалар мана шу маҳобатли кўриниш остида, асосан чирокларнинг хар хил ёритилиши, мусика ва шовқинлар ёрдамида намойиш қилинди. Аммо тайёр мизансаҳналарни бузмаслик мақсадида Б.Амансаҳатов ишидаги айланувчи ойналар сақлаб қолди.

Амир Темур образига бешта либос тиктирилган бўлиб, хар бири бутунлай янги воқеалар бошланганидан гувоҳлик беради. Актёрнинг нафақат либоси, балки ҳолатлар, қайфиятларини ҳам тамомилан ўзгартиришга тўғри келган. «Хар бир либоснинг ўзига хос ҳаёти билан яшайман. Шўнга мос ҳолда ўзгараман. Қарақатларим, ҳолатим, оҳангим, имо-ишораларим ҳам шўнга мос тарзда бўлади», — деган эди биз билан суҳбатда Ўзбекистон халқ артисти Т.Мўминов.

Умуман, Т.Мўминов режиссёр, расом, пардозчи ёрдамида Амир Темур образини яратишга маъсулиятни чуқур хис этган ҳолда ёндашган. Маълумки, Амир Темурнинг 660 йиллиги муносабати билан ўтказилган «Наврўз — 97» фестивалида 12 та спектакл намойиш этилган эди. Улар хар жихатдан рангбаранг бўлиб, мавзуни ёритишда турли услуб ва воситалар ишга солинигани билан ажралиб турарди. Театрларнинг ижодий-техник имконият даражаларини турлича бўлгани сабабли улғур бадиий яхлитлик ва саҳна маданияти жиҳатидан ҳам бир-бириндан фарқ қиларди. Амир Темурнинг саҳнавий қиёфасини яратишда ҳам шундай ҳолни кузатиш мумкин. Масалан, Қашқадарё театрида гавдалантирилган Амир Темур Навойига ёки Аҳмад ал-Фарғонийга ўхшаш алломани эслатади. Либосдаги оқ ранг устиворлиги ўзини оқламаган, Яъни ташки қиёфа (сурат) асар мазмуни, образ моҳиятига тўғри келмаган.

Қорақалпоқ саҳнасида Актёр Бозорбой Узоқбергенов ижросидаги Амир Темурнинг

равнинг расом А.Зиновев билан ҳамкорликда толган саҳнавий ечими, безак, либос ва пардозлар асар мазмунига мослиги, Амир Темур сиймоси (актёр Б.Ризоқуллов талқинида) пухта уйланганлиги билан диққатни жалб этади. Саҳнада икки қаватли қурилма ёнидаги гилдираклар ёрдамида доира атрофида ҳаракат келади. Қурилма маънодор: биринчидан, у бир текис ривожланмайдиган, сир-синоатларга бой тарих, иккинчидан, Амир Темур қўра бошлаган буюк давлат, учинчидан, Соҳибқироннинг бунёдкорлик фаолиятини акс эттирувчи қурилиш майдончаси. Амир Темур либоси ва пардоз мана шу маконга мос, умумлашган, салобатли ва ифодалидир. Амир Темур спектаклида басавалят, вазмин, ўткир нигоҳли, аввал ўйлаб, кейин сўйлайдиган қудратли шахс сифатида гавдаланади. Доимо таран тортилган ёйдек Йилдирим Боязид (А.Юсуфалиев) билан тўқнашар экан, Амир Темур (Б.Ризоқуллов) ўз хиссиётлари ва эхтиросларини жиловлаб тургандай қўринади.

Сурхондарё театрининг «Амир Темур ва Йилдирим Боязид» спектаклида гарчи Соҳибқироннинг либоси, умуман ташки қиёфаси томошабинни лол қолдирган бўлмаса-да, бадиий яхлитлики таъминлаган ечимга ҳизмат қилган. Умуман олганда, вилоят театрлари ҳам, қўшни қўрғон ва Ўш театрлари ҳам Амир Темур ҳаётини ёритишга жиддий ёндашганлар. Шўнга қарамай натижадан турлича. Миллий академик драма театрида Т.Мўминов томонидан гавдалантирилган Амир Темур қиёфаси эса намунавийдир. Энг муҳими, бунда Амир Темур сурати сийратига ҳамоҳанг бўлиб, Абдулла Ориповнинг драматик достони мазмуни ва тарихий ҳаққатга тўғри келади.

Дилфўрўз ҚОДИРОВА,
Санъатшунослик илмий-тадқиқот институтининг катта илмий ходими

○ Курраи заминни нур уйғотади ○ Гўзалликни англаш қутқаради дунёни

Бозор-ўчардан бери келмаётган, фикр-кири пул топиш бўлиб қолган, курт ва пистадан тортиб, нима дўч келса савдосотиқ қилишга муккасидан кетиб, бозорга урган айрим усмирларнинг келажаги учун қайғуриш фурсати етилгани, болалар маънавияти миллатнинг эртаси билан боғлиқлиги давлат сиёсати даражасида талқин этилаётганини қўриб турибмиз. Чунки тафаккурни, фикрни, инсоний муносабатларнинг шаклланишини ҳўз қачон пул билан ўлчаб бўлмайди.

Фарзандларимиз юрагидга эзгулик ва гўзаллик оловини ёқиш, китоб мутолаасига иштиёқ уйғотиш ҳозирги қунда бош масалага айланди. Тараққий топган дунё билан китоб ўшлаб турган болани ёнма-ён қўйиш мавриди келди. Тан олиш керак. Шундай экан, бизнинг давримизда ҳаётнинг давом этиши, унинг келажакда қандай бўлиши ҳақида қайғуриш муаммоларнинг муаммосига, долзарб масалага айланган бораётгани табиий бир ҳол. Жаҳоннинг илғор фикрли зиёлилари ўй-ҳаёлига тинчлик бермаётган ҳавотир ҳам шу. Келажак авлод қандай бўлади? Улар инсоният-бахт саодатини қандай тушунади? Бани башар бу қўна заминда униб-ўсиб, Худонинг измига терс бормай, ҳаётнинг давомийлигига пўтур етказмай, табиати ҳам асрий қадриятларни ҳам эъзозлаб, бир сўз билан айтганда, одам бўлиб яшашни эспай оладими, деган тахликали бир ўй қўнғилга ташлик солаятти. Тамаддун тушланган соя инсон ақл-идроки, хиссиётларини ўз оҳанрабоиси оғушида чалғита бошлагани ҳам сир эмас.

Агар ҳозирги одамият томонидан яратилган ҳақифётлар, фаннинг зафарли юришини ақл-идрок тарозисига солиб, киришлик жамиятининг саодати томон бурмасак, билингки, Ер шарни атак-чеклак қилиб бораётган болақай қўнғилдаги туҳминнинг аҳолига тушиб қолади. Болақай эса ўзи англамаган ҳолда уни қўлдан туришиб юриши, эзғиллаб ташлаши мумкин. Боланинг, ортимиздан келаятган авлоднинг курраи заминни асраб қолиши, умуминсоний эзгу гоиларни ҳаётлийликнинг мазмуни-моҳияти, деб англамоғи учун нима қиломок керак? Чиндан ҳам бу савол бугун киришликни ташвишга солиб турган экан, демек, биз, одамзот қавми қаршимиздаги хатарнинг нечоғлиқ даҳшатли эканлигини ҳис қиломоғимиз лозим. Ўнги минг йилликда инсоният ҳаёти икки йўл орасида турибди. Эзгулик ва ёвузлик... Эзгулик ва ёвузлик тушунасчи ҳаёт ва ўлим, ёруғлик ва зулмат, борлик ва йўқлик деган мазмун-моҳиятга эга.

Ёвузликнинг илдизи жуذا қадим-қадим замонларга бориб тақалишини, ибтидий деб атайдиган жамоа тарихидан ҳам на-рироққа кетганлигини, алаоликка, XXI асрда ҳам шу қўруғлиқ дарахти томир отиб бораётгани, айниқса, бугунга келиб ёвузликнинг турли хил кўринишлари очик-ойдин, ошқора тарғиб қилинаётгани айни ҳақикатдир. Энг даҳшатли томони бизнинг нурасида боларимизни ана шу разил тар-

ғибот тўрига тушиб қолаяпти. Бу жуذا ҳавфли. Одамни қотилликка ундаш учун юрагидagi тўйғурлар ипи узилса, хиссиёти ўлдирилади қифоя. Айниқса, қизикувчан болалиқда ҳар нарсага мойиллик устивор бўлади.

Билмадим, марҳум озодликпарвар Нозим Хикмат: «Болаларга берайлик дунёни... ҳеч бўлмаса, бир кунга...» — деганда, улар ер юзиди шодлик, қўвонч элчилари, бегуборлик тисмоллари, биз катталардан қўра софдил ва тоза, куррасини талашиб-тортишмайди, қирғин-барот ўтини ёқмайди, урушга йўл қўймайди, деган маънони назарда тутгандир. Шу билан бирга менинг фикримча, дунёни келаятган авлод — болалар асради, она-сайрамази бегубор ақли дилнинг илик меҳри, ёркин мунаввар тарбияси тўғрйли ҳавф-хатардан, уруш, разолат ҳамласидан холи бўлади, деган рамзий ифода ҳам шоир ҳайкириниға сингдирилиб юририлгандай эди. Ҳа, дунёнинг буюк китоблари берадиган сабоқнинг асосий мазмуни шу.

Ахлоқсизлик, фахш, қотиллик тарғиб-ташвиқ қилинган филмлар кеча-қундуз бугун дунёни ишғол қиломоқда. Экрандаги қонхўрнинг қўлидаги тўпнотча ёнд ханжар бола тасаввурда ҳеч қандай ваҳима уйғотмаса, катталарнинг бир-бирини «иштиёқ» билан ўлдираётганига завқланиб қараса... билмайман, энди бу болалиқнинг қўнғилда тул гитро-тироғида ҳаяжонга тушаёқ нафис тўйғурларга ўрин қолдимиқкин, ҳеч бўлмаганда, раҳм-шафқат чўғлари сўниб, қўлга айланмасмикан?..

Бугун санъатда порнография, инсон маънавий юксаклигини ерга урвчи гафий ахлоқий мавзулар ҳукмронлик қилаётгани ҳам сезилаётти. Дунё болалари қалби, эзгулик ва гўзалликка ташна шурурини нима билан ёритиш мумкин, деган савол қўндаланг турибди.

Ҳали айтганим «санъат намуна»лари инсонни маънавиятсизлик, қўпол бўлса-да айтиш, ҳайвонийликдан ўзга нарсага бошламайди. Буни бутун дунё, жумладан, ана шундай бемъани филмлар яратилаётган Оврўпо давлатлари зиёлилари қораламоқда. Қарши чиқмоқда. Демак, дунё усмирлари, инчунун, болалари таҳайюлотига ёвузлик ва разолат чанг солаятти. Мана бу чинакам фожеа! Мана, дунё маънавияти, зиёлилари, ўзини таниган соғломроқ кибиелер елкасидаги муаммо. Тан олиш керак, қашар ТВлар, Россиянинг айрим каналлари орқали Ўзбекистонга ҳам ана шундай филмлар бемалол кириб келаяпти.

Ваҳийлик ва фашистик рўхдаги хар хил қўп-рувчи ташкилотлар дунё бўйлаб сочилиб кетгани ҳам сир эмас. Улар кишилар онига ёвузлик гоиларини сингдириш билан машғул. Хориж матбуотини кузатиб бораётган ўқувчилар хабардор: Россияда фашистлашган ёшларнинг оқиниҳоллари ҳаракати пайдо бўлганлиги хусусида ёзишди. Сайёрамизнинг турли гўшаларида содир бўлаётган мана шундай мисоллар ҳажм-ҳамоатчилигини жиддий ташвишга солиб қўймоқда. Тероризм, унинг оқибатлари хусусида тўхталиб ўтишининг ҳожати бўлмаса керак, деб ўйлайман. Жаҳолат ва зулм қайси кўринишидан қатъий назар ёвузликка аниқ-тиник мисол бўла олади. Ёвузлик ҳар доим, ҳар қандай вазиятда эзгуликни, гўзалликни топташ, қўнпоғун қилишга уринади. Гафийинсоний мафкура ва хатти-ҳаракатлар ур-

Қўчор НОРҚОБИЛ

ЕЛҚАМИЗДА ЗАМИНИНГ ЮКИ

чиб, қўлайиб кетмаслиги учун бани башар қўли-қўлга бериб қурашмаса, XXI аср кишиларининг ҳаёти тахлика ичида қолариверади. Яна тақдор бўлса-да, айтиш лозимки, ёш авлоднинг қўнғилда эзгулик ва гўзалликка мойил жиҳатларини параварши-лаб, авайлаб-асрашмасак, жаҳолат қўнқаси бошимиздан аримаслиги мумкин.

Энди ўйлаб кўринг: «Нима учун яшашимиз керак?» — деган савол ўрнига «Нима учун ўлимиз керак?» — деган саволни хар биримиз ўзимизга беришимизга тўғри келади. Мен бу ўринда ёвузликни тавсифлаб бермоқчи эмасман. Фақат ёвузликнинг келажак авлод руҳиятига тасъири, унга йўл қўймалик масаласи хусусида фикрлашмоқчимдир, холос. Мен келтирган мисоллар ҳаққоний бўлади.

Эбса беҳудага бу мавзуга қўл урмаганимизни исботи ўлароқ ўқувчида озгина тасаввур ҳосил қилса қифоя.

Тўғри, қўрқинчли филмлар, ур-тўполон, отиб кетди, сўйиб кетди руҳидagi филмлар бизда, Ўзбекистонда яратилмаётти-ку, қайсида давлатда ишланиб, болалари онгини захарлаётган бўлса, нега сизни ҳам босади, Оврўпо қардаш о биз қардамиз, бошқа мавзуда ёсангиз бўлмасиди, деган кишилар ҳам топилар. Тўғри, бизда ундай филмлар яратилмаётти, яратилмайди ҳам. Қадимий маънавиятимизга тўташ тамойиллардан мусово бўлганимиз йўқ. Бироқ тамаддун ҳеч қандай чека-ғара қарашли. Дунё ўзгариб кетди, одамиятнинг ҳам қарашлари тобора ўзгариб бораётти.

Бугунги ёшлар, фарзандларимизнинг тушунасчи, биз катталарнинг болалгимиздаги ўй-фикрлардан кескин фарқ қилади. Болаларга хош соддалик, самимият балкиган бизнинг ўтмишимиз билан ҳозирги болалиқнинг қувлиги, унчамунча нарсалардан бемалол хабардорлиги боис орадаги тафовут ҳам оламжаҳон. Узига тўқ оилаларнинг фарзандлари ушли телефон билан дунёнинг бир бурчида сайру саёҳат қилиб юрган отаси ёки онаси билан гаплаша олади. Компютер ёрдамида жаҳоннинг бир гўшасида яшаётган болақай билан дўст тутинади, ҳат ёзишади. Интернет орқали тамаддунлашган дунё билан юзмаюз келади. У ўз уйида туриб олам бўйлаб кезиб юради. Хориж тилларини билади.

Нима бўлган тақдирда ҳам, бутун оламни мия-сига қоялишга уринганда ҳам, тафаккурнинг уч-ку қаноти боис дунёни айлиниб ўчганда ҳам унинг илдири, ҳа, ўша тамаддун даври чингиркларидан ўтган қора кўз, қора қўш фарзандимизнинг илдири шу ерда — Ўзбекистонда — ўзимиз-

қўриб, шуларнинг бувалари, бувилари қандай одамлар бўлишган экан, ота-оналари ҳозир қандай аҳволда яшаяпти, деган ҳаёлга борамиз. Онамиз айтган аллани бизларнинг аёлларимиз, қўнчилигимизнинг қизларимиз ёддан билармикан? Маънавий етукликнинг бир рижтаси ҳаммаимизнинг кўз ўнги-мизда узилиб кетганидан бунда-да ортироқ мисол бўлиши мумкинми? Мен бир нарсани тушунаймаман. Замон ўзгараётти, бугунги кун бошқача деб, хоризнинг йўриғига йўғралаб олифталик қилаётган ёш-ялангар, айниқса, балағат ёшидаги фарзандларимизнинг бугунги муомала-мушоҳадаси ўз халқи маънавияти, одоб-ахлоқ тамойили, шарқона жозиба сарҳадини бузиб ўтаётган экан, уларни келажакнинг зиёлилари, деб бўладими?..

Тамаддун шу даражага етдики, унинг сир-асрори, ваҳимали янгиликларга тўла бағридан эзгулик, инсоний етукликка иудовчи омиларнингна саралаб олишимиз керак. Дунё экранларида тинимсиз тарғиб қилинаётган одамхўрлик, фахш, ахлоқсизлик, эзравонлик, ҳаддан ташқари ёвузлик уруғларини сочувчи, мақсади, иддоаси пул, маблаг топишга йўналтирилган филмлар, ҳаромчи ташвиқотлардан XXI аср авлодини ҳимоя қилиш учун дунё файласуфлари, олимлари, адиллари шундай яғона хулосага келдилар: «Болаларни китобга қайтариш керак. Дунё бўйича болалар адабиётининг машҳур адаблари асарлари махсус тизимга солиниб, ҳақон болаларига тортиқ қилиниши лозим. Бугунги авлод, бугунги дунё болалари учун эр сара асарлар жамланган умуминсоний гоиларни кўйиб китоблар асосида «Дунё болалари» кўтубхонаси туркумларини ташкил этиш лозим...» Тамаддун авжга чиққан ҳойларда, айниқса, Оврўпонинг улкан шаҳарларида ҳам: «Болани компьютер қаршиисдан тортиб олиб, китобга қайтариш лозим. Болалар қараяпти. Руҳна толиқаяпти. Аҳборот асрида бола қалби майиб-мажруҳ бўлиб бормоқда...» — деган хитоблар янграяпти.

Зиёли ота-оналар, авлодларвар кишиларнинг бу хитобларини хориж матбуотда тез-тез учратилиши мумкин. Нега шундай бўлаяпти? Чунки, дунёда кечаятган яхши-ёмон воқеалар айни лаҳзанинг ўзида экранда пайдо бўлая

Боша биринча бетга

Яна Мутрибий маълумотларига қараганда, унинг Муҳаммад Али ва Шох Али исми ўғиллари бўлиб, улар ҳам ажойиб газаллар ёзганлар. 1624 йили Балх, Бадахшонга саёҳатида отасига ҳамроҳлик қилганлар. Катта ўғли Муҳаммад Али отаси билан Ҳиндистонга ҳам бориб қайтган. Шох Али отасининг мадрасадош дўсти, ўша даврнинг доврғули шоири Ашқий Самарқандийнинг кўеви экан. "Нусхайи зебовий Жаҳонгир"да қайд этилишича, Мутрибий 1628 йилнинг августинда Самарқандга яшар турган. Мутрибийнинг асл исми ва қачон вафот этгани борасида ҳозирча қўлимизда аниқ маълумотлар йўқ.

ИМ-ФАН, АДАБИЁТ ВА САНЪАТ ЧОРАҲАСИДА

Мутрибий даставвал мактабда савод чикаргани, 12-13 ёшдан эса ўрта ва олий билим берувчи мадрасаларда кунт таҳсил олгани ҳақида гапирди. Бу пайтда Самарқандда Мадрасаи олийий Сарой-мулкхоним, Султон Улугбек, Амир Шох-малик, Ҳўжа Ахрор, Шайбонийхон, Абу Саидхон, Амирхон, Қози Абдулғафур шайхид, Муҳаммад Али Дарвеш Тархон, Соқий Зоминий, Мадрасайи Ҳўржин ва яна бошқа мадрасалар фаолият кўрсатган. Адиб уларда ўлканнинг ўта билимдон, малакали устоз олимлари, Туркия, Эрон, Озарбойжон, Афғонистондан келган алломалар аниқ, табиий, диний ва гуманитар фанлардан давомли дарслар берганини ёзди. Самарқанддаги Улугбек масжиди ва бошқа шу каби масжидларда ҳам Қуръон кироти, Ҳадис бўйича махсус билимлар берилган. Мутрибий устози Назрий Бадахшонийга бағишланган маълумотда кизик бир воқеани келтиради. Илмга чанқок талабалар мазкур охундан қўшимча дарслар олиш учун эртаю-кеч унинг ҳўжрасидан кетмас, охунда эса улардан кутулиб, ўзи ҳам озгина бўлса-да, китоб мутлоасига берилиш учун бир шогирдига буюриб, қулфи эшикнинг ташқарисидан остириб қўйган. Улугбек мадрасаси деворида эса ўзи ўқи атрофида "хўдди осмонга отилиб, яна ерга қайтиб тушадиган колтоқдек айланувчи ер курраси" ва ундаги жуғрофий кенгликлар, шаҳар ўлкалар номи ёзилган харида чизиб қўйилган экан. Мутрибий ёзишича, у аллома Тафтазонийнинг "Мутаваал" китоби асосида илми маоний, илми баён, илми бадеъ соҳаларини бир неча йил давомида ўша даврнинг забардаст олим Исматулло Охундидан ўзлаштирди. Ҳақиқия ва илоҳияни Самарқанддаги Абу Саидхон мадрасасида Назрий Бадахшонийдан, адабиётга оид билимини Амир Шохмалик мадрасасида мавлоно Қосим Румийдан, Қуръонга доир баъзи илмларни Ҳофиз Муҳаммад Аминдан, илми сиёқ (ҳисоб-китоб) соҳасини асли ҳиротлик, лекин Самарқандда турғун бўлиб қолган Фарбий Херавийдан ўрнади. Ёшлигида эса Бухорода Эрондан келган ва "Муллои нав" лақаби билан танилган фалсафув олим Мирзожон Шерозийнинг оммавий дарс ва баҳс-мунозараларида қатнашган.

Мутрибий санъатларнинг бир неча соҳаларида ҳам ўз истеъдодини таниқли устозлар ҳузурига мукамаллик даражасига етказди. Мусикада турма истеъдод эгаси бўлган Мутрибий 1580-йиллари Бухорога қатнаб, Али Дўст Нойидан бир неча йил давомида най чалиш сирларини ўрганди. Камолитдин Ҳофиздан қонун, севор, доира ва найда чалинадиган ҳамда Юмлий Минёқлий, Зирқий Туркистонийдан "Шашмақом"нинг яна бир неча катта қуйларини ўзлаштирди.

Мутрибийнинг ҳусниҳат ва китобат санъатида доир таъзиб соҳасига ҳам зўр қизиқиши бўлиб, Рустам Нақшоддан қўлёзма китобларга олтин саву югуртириш ва замонасининг моҳир хаттотларидан ҳусниҳат турларини ўзлаштириб, бу соҳаларда ҳам ажойиб намуналар яратди.

Мутрибийнинг хабар беришича, у 17-18 ашарлигидаёқ шезр соҳасида ўз истеъдодини намойён эта бошладиган ва ўз шезрларини Абу Муҳаммад Даҳабдий (Аминий) бин Махдуми Аъзам каби олимлар имтиҳонидан ўтказди, 1573 йили Балхда машхур шоир Жоний Кобулӣга ўз шезрларини ўқи берди. Мутрибий Бухорога устози Али Дўст Нойи ҳузурига қатнаб юрган пайтлари тасодифан машхур шоир ва тарихнамаси Ҳофиз Муқимий Бўстонхоний Самарқандий билан Бухоро йўлида яқиндан танишиб қолади ва унинг маслаҳатига қўра аруздан махсус талым олиш учун шу Бухорога боришида тўғри Ҳасанхожа Нисорий ҳузурига йўл олади.

Баҳовуддин Нақшбанд мақбараси яқинида жойлашган Нисорий уйи ўзига хос илм даргоҳига айланган бўлиб, бу ерда бир вақтнинг ўзиде турли ўлкалардан келган ёшлар аруз сирларидан воқиф бўлар, катта-кичи шoirлар мушоара, адабиёт масалалари бўйича мунозаралар ўтказар эдилар. Нисорийга Ҳиндистон, Қашқар, Ҳўросон, Хоразм ва Туркия шоиру фозилларидан, подшоҳ ва хону султонлардан мактублар, улар ёзган шезрлардан намуналар келиб турарди. Мутрибий ўз тазкираларида Нисорий ҳузурини 1588 — 1592 йиллар мобайнида кенг оиларини мамнуният билан эслаб, шезрйатда нимага зришган бўлса, уни Нисорийга шогирдлиги шарофатидан деб билади. Кейинчалик ўзи ҳам шезр, мусика, хусниҳат соҳаларида ўнлаб шогирдлар етиштирди ва улардан айримлари номиин фахр билан тилга олади.

ЖАҲОНГИР ПОДШОХ БИЛАН УТТИЗ УЧРАШУВ

Мутрибий шайбонийлар ва аштархонийлар даврида давлат ишларига жалб этилиб, бироз вақт Самарқанд ҳокими Ҳожи Оталиқ Дўрмон (1573 — 1598) хизматида айрим идоравий ишларни бажаради. Ҳожа Зайниддин Муҳаммад бин Сайид Ҳодихўжа Нақшбандий исми амалдор Бухоро, Самарқандда садр пайти (1598 — 1618) Самарқанддаги баъзи мазоротлар мутаваллийси бўлади ва шу орада Самарқанднинг навбатдаги ҳокими Низомиддин Ҳожибей Оталиқ Кушчи хизматида ҳам туради, сунгра Имомқулихон давлатининг таниқли арбоби Ёдгор Қўрчи ёнида Бухоро, Балхда илм-фан, маданият соҳасидаги ишларга бош-қош бўлади.

"Нусхайи зебовий Жаҳонгир" тазкирасининг яратилиши Мутрибийнинг Ҳиндистон сафарига билан боғлиқ ва бу асар Жаҳонгир подшоҳга бағишланган. Бу таъкира маълумотлари тахлилу шуни кўрсатадики, шоирнинг кўп йиллар қўнғилга тугиб юрган ва ахири рўббага чиққан мазкур саёҳати Имомқулихон давлатининг муайин мақсадлари йўлида амалга ошган. Аммо Мутрибий бу тўғрида очик маълумот бермайди. Бизнингча, бунинг сабаби бир томондан, топшириқнинг махфийлиги бўлса; иккинчидан, Мутрибий бу сафарга Имомқулихоннинг элчиси Абдурахимхожа Жуйборий билан бирга чиққан ва асосий расмий топшириқлар хожа зиммасига юклатилган. Мутрибий эса иккинчи даражали шахс бўлган. Гарчи шундай эса-да, таъкирада бу сафар давомида Мутрибийга ҳам айрим очик ва яширин муҳим вазифалар юкланганини аниқлашчи далиллар мавжуд. Муаллиф маълумотларига қўра, у Жаҳонгир подшоҳнинг Мовароуннахрдан Ҳиндистонга қайтиб кетаётган элчиси Сайид Мир Барака ва аштархонийлар элчиси Абдурахимхожа Жуйборий ташаббуси билан йўлга чиқди. Улар Мутрибийнинг Ҳиндга ўзларидан олдинроқ етиб бориши учун барча расмий, молиявий шароитларни яратиб берадилар. Мутрибий Жаҳонгир билан учрашувларини тасвирлар экан, ўзининг Имомқулихон химояси остидалиги, Ҳинддан қайтган тўппа-тўғри бу ҳукмдор ҳузурига бора-ягани қайта-қайта таъкидлаб ўтади. Жаҳонгир унга Ҳиндистонда қолганини каттиқ туриб таъкир этганда эса шоир ваъда қилинаётган зўр шароитлар, катта маблағ ёки, ҳатто, соғлиги кўн сайин ёмонлашиб бораётган бу подшоҳнинг қўлини учунгина озгина вақт бўлса-да, Ҳиндга туришга розилик бермай, Абдурахимхожа Ҳиндистонга етиб келгани ҳамоно кўп ўтмай Мовароуннахр сари йўлга тушади.

Мутрибийнинг бундай ярим ошкора, ярим махфий хусусиятга эга дипломатик хизматлари Имомқулихон ҳукуматида нима учун керак эди?

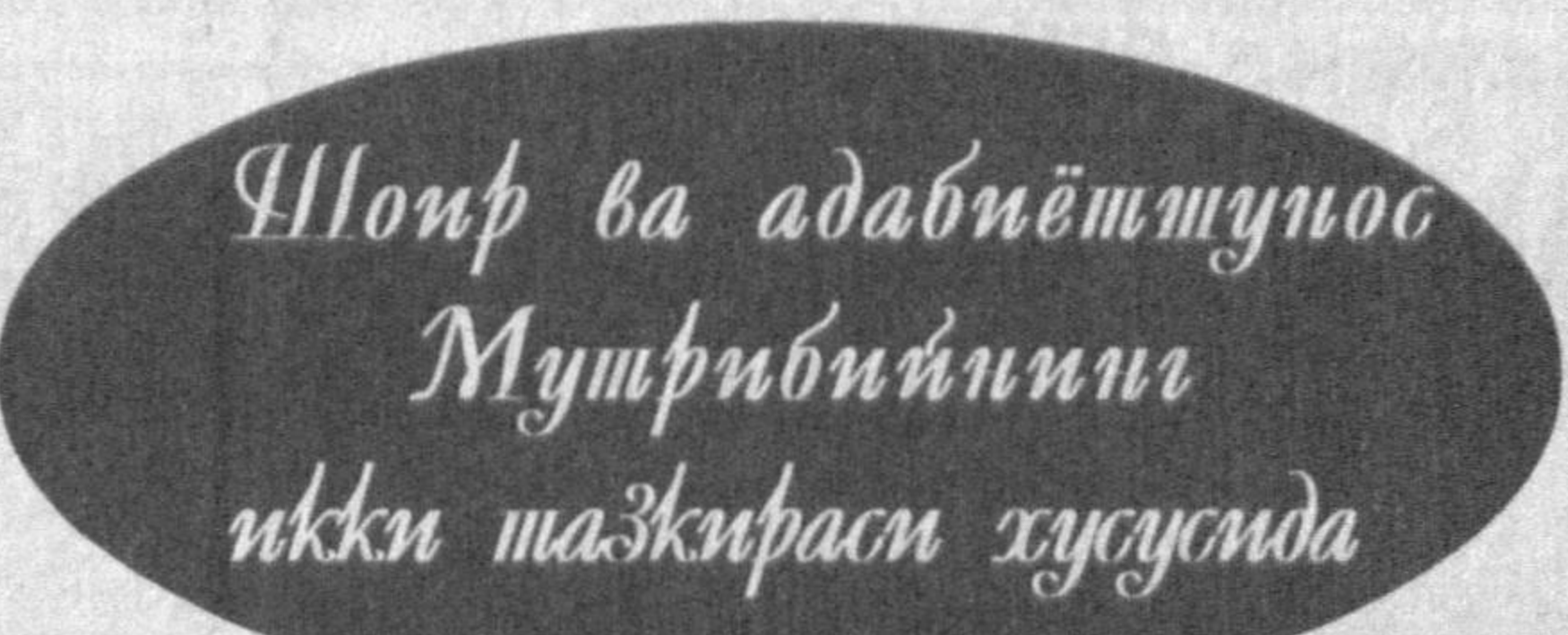
Маълумки, аштархонийлар давлати Балх вилояти минтақаларида бобурийлар давлати билан чегарадош бўлган. 1625-йиллари Жаҳонгир билан ўғли Шох Жаҳон ўртасида ички низолар кучайган бир пайтда бобурийлар ва аштархонийлар ўртасида ҳам дипломатик ноҳушликлар юзага келганди. "Жаҳонгирнома" маълумотларига қўра, ўша пайтлари Жаҳонгирнинг элчиси Сайид Мир Барака Имомқулихон билан муозараларда чегара масалалари бўйича аниқ бир келишувларга ериша олмай бир йилдан кўпроқ вақт Бухорода ушланиб қолади. Аммо Ҳиндистонда ота-ўғил ўртасидаги андизларат кескинлашиб, тахт тепасига Шох Жаҳон келиши эҳтимоли кучаяди. Бу эса Имомқулихон давлати учун чегара ҳудудларида анча ноқулайлик, хавф-хатарлар вужудга келтириши мумкин эди. Шох Жаҳон тахтга ўтирса, у билан тинч-товуш қўшничилик муносабатлари олиб бориш оғир кечиси мумкинлигини ўйлаган Имомқулихон дарҳол Жаҳонгир подшоҳга дўстлик изохор этиш мақсадида унинг элчиси Мир Баракага рўхсат бериб, ўз элчиси сифатида нуфузли шайх Абдурахимхожа Жуйборийни Ҳиндистонга жўнатди. Бироқ, Ҳиндистондаги вазиятни яқиндан ўрганиш ва шу асосда келажакнинг дипломатик режаларини тузиш учун хонга бу элчилик фаолияти камлик қиларди. Зеро, кекса ва ихтиёри ўз қўлида

бўлган, кейинги пайтлари хон билан ораси бироз бузилган Абдурахимхожани Ҳинддан қайтиб келиш-келмаслиги юзасидан хон қўлида бирон-бир қафолат йўқ эди. Ана шундай вазиятда бу ўта муҳим топшириқ учун ўтган йили Ҳиндистон сари йўлга чиқиб, аммо Балхдан нарига ўта олмай қайтган ва бу оруздан хали воқеаманган, кекса бўлса-да; анча тетик, давлат юмушларида суғи қотган Мутрибий энг ишончлик, муносиб киши эди. Албатта, бу фикрлар Мутрибийнинг мазкур тазкираси ва "Жаҳонгирнома" ҳамда бошқа манбалар маълумотлари тахлилдан чиқарган хулосамиздир. Мутрибийнинг бизга қолдирган хабарлари эса тубандагича.

Мутрибийнинг Мир Дўсти деган яқин дўсти Ҳиндистонга сафар қилиб, Акбар подшоҳ топширигига қўра ўша ўлкада бутунлай яшаб қолиш ниятида оиласини кўчириб кетгани Самарқандда эди. У Ҳиндистонни роса мактаб, Мутрибийни ҳам кетишга ундайди. Мутрибий дўстининг ҳижоляридан сеҳрланиб "ақдан озай" дейди, бироқ, катта оиласини ташлаб кетишга ҳеч олий йўқлигини айтади. 1604 йили хиротлик Мулло Назрийи Машҳадий саёҳат билан Самар-

раҳимхожа, Мир Барака ҳам унинг кетидан бу шаҳарга етиб борадилар. Мутрибийнинг Кобулга ўтишда чегара расмиятига дуч келганидан хабар топиб қаттиқ ташвишланган Мир Барака бу масалаларни зудлик билан ҳал қилиши ва ота-ўғилни бобурийлар давлатига қарашли Кобулга ўтказиб юборди. Мутрибий Кобулда оз вақт турган, тез орада Нилоб ва Пешовар шаҳарлари орасидаги Навшаҳрга етиб боради. У ерда юқорида номини эслатганимиз — бир пайтлар аштархонийлар садри бўлган, эндиликда эса Ҳиндистонда мансаб эгаси бўлиб турган Ҳожа Зайниддин Муҳаммад бин Сайид Ҳодихўжа Нақшбандий билан учрашиб, уникида меҳмон бўлади. Тез орада Пешоварга, у ерда бироз туриб, сўнг пойтахт Лоҳурга етиб боради. Бир ойдан кўпроқ вақт давомида шу шаҳарда тазкирасини тугатиб ва қайта кўчириб 1036 йил 19 раби ул-аввал (1626 йил, 9 декабр) кунин Ҳожа Фахриддин Ҳўсайн бин Ҳожажон девон васситасида Жаҳонгир подшоҳ саройида унинг мулоқотида етишди.

Мутрибий ўз хотираларида Жаҳонгир билан ўттиз мартага яқин учрашгани ва бу мулоқотлар мазмунини бир-бир баён этади. У шу орада са-

Шоир ва адабиётшунос Мутрибийнинг иккинчи тазкираси ҳузуринда

(1605 йилнинг июни) унинг укаси Балх ҳокими Вали Муҳаммад Бухорога келиб, бош хонлик тахтига чиқди. Бу пайтда Мутрибий "Тазкират уш-шуро"ни тугатиб, уни Бокий Муҳаммадхонга бағишлаш арафасида эди. Аммо воқеалар бошқача тус олиб, кўрганамиздек, Мутрибий энди асарини янги бош хонга бағишлаши керак бўлган ва китобат қилинган тайёр қўлёзмини буза олмай, фақат бағишлов сарлавҳасидаги хон номини рангли сиёҳда ўзгартириб қўйган. Китобдаги бошқа фактлар эса эски сана бўйича қолаверган. 1605 йил май ойида тугаган асар ўша йили июл ойи Вали Муҳаммадга бағишланиб, Мутрибий уни янги бош

ҲИНД САФАРИ

ЁХУД ИМОМҚУЛИХОННИНГ МАХФИЙ ТОПШИРИҒИ

Мутрибийнинг Ҳиндга саёҳати ва унинг Ҳиндистонда қолганини каттиқ туриб таъкир этганда эса шоир ваъда қилинаётган зўр шароитлар, катта маблағ ёки, ҳатто, соғлиги кўн сайин ёмонлашиб бораётган бу подшоҳнинг қўлини учунгина озгина вақт бўлса-да, Ҳиндга туришга розилик бермай, Абдурахимхожа Ҳиндистонга етиб келгани ҳамоно кўп ўтмай Мовароуннахр сари йўлга тушади.

қандга келади ва Мутрибийникида ҳам меҳмон бўлиб, ўз юрти Ҳўросонни жуда мактайдиги, Ҳиндистон сари ҳам сафар қилаёган, агар хоҳласса уни ҳам Ҳиндистонга бирга олиб кетиши мумкинлигини билдиради. Шоир бу тақлифга қўнади. Бироқ Назрийи Тошкентдаги пир улавлар мазоротларини тавоф қилиш учун ўша шаҳарга ўтиб кетганича қайтиб Самарқандга келмайди ва Мутрибий учун Ҳиндистон сафарига яна орузлиқни бир дам ҳам хаблдан чиқармайди. Бу истақларини "Тазкират уш-шуро" асарига бот-бот эслашиб ўтади, Ҳиндга кетиб қолган дўстлари билан хатлар ёзишиб туради. У 1624 йили ўғиллари Муҳаммад Али, Шох Али билан Балх, Бадахшон, Толиқон, Давлатобод, Қундуз вилоятларига сафар қилиб қайтади. Бир йилдан кейин эса Ҳиндистон сафарига отланади ва Балхга элиб бориб, яна бу ўлка хону султонлари, шоирлари мулоқотида етишди. Жаҳонгир подшоҳ ҳузурига соғва билан бориш учун 1034 йилнинг ражаб (1625 йил, май) ойида янги бир тазкираси — "Нусхайи зебовий Жаҳонгир"ни тузишга киришади. Бироқ биз билмаган сабабларга қўра, у бу сафарини давом эттира олмай яна Самарқандга қайтади. Бир йил ўтган, анкироғи, 1626 йилнинг мартида Мутрибий катта ўғли Муҳаммад Али билан Ҳиндистон сари йўлга чиқди. У Бухорода Абдурахимхожа Жуйборий ва Сайид Мир Барака билан учрашди ва уларнинг қистови билан катта қаровна қўшилиб, май ойида Балхга етиб қолади. Мутрибий Балхда икки ойча ушланиб қолади ва Абду-

ройда малика Нуржаҳон бегим ва Ҳинд давлатининг бошқа устунлари билан ҳам учрашди. Улар шоирга қимматбахо совғалар тортиқ қиладилар.

"Жаҳонгирнома" маълумотларига қараганда, 1626 йилнинг 25 октябрида Ҳиндистонга Абдурахимхожа ва Сайид Мир Барака Кобулга кириб келгани, уларни Кобул ҳокими Зафархон муносиб кутиб олгани ҳақидаги хабар етиб боради. Улар пойтахт Лоҳурга эса 1627 йилнинг 11 мартида кириб борадилар. Абдурахимхожани Лоҳурга уч манзил ерда Жаҳонгирнинг энг яқин кишилари Мусавийхон, Баҳодирхон ўзбек кутиб оладилар. Лоҳурга етган Иродатхон, Ҳожа Абулхасан девон азиз меҳмонга пешовар чиқадилар ҳамда ўша кунлик Абдурахимхожа ва Жаҳонгир подшоҳ учрашуви бўлиб ўтади.

Мутрибийнинг ёзишича, Жаҳонгир подшоҳ Мутрибий билан мулоқотларининг бирида Абдурахимхожани ҳам соғ-омон Лоҳурга етиб келганини катта хурсандчилик билан изҳор этган экан.

"Жаҳонгирнома"да айтилишича, Жаҳонгир подшоҳ 1627 йилнинг 20 мартида катта тантана билан Наврўз байрамини нишонлайди. Мутрибийга қўра, Жаҳонгир уни ўзи билан Қашмирга олиб кетаёган, у ерда Абдурахимхожани ҳам олиб кетаётганини айтади. Мутрибий эса юрти сари қайтишга рўхсат сўрайди. Шоирнинг анча илтимос ва узр сўрашларидан сўнг Жаҳонгир ўта оғриниб, Мутрибийни келгуси йили яна қайтиб келиш шарти билан ижозат беради.

Жаҳонгир подшоҳ ҳар йил ёз Қашмирда дам олиб, касал жонига оро киритарди. Шу йили у Абдурахимхожани ҳам Қашмирга олиб кетади ва 1627 йилнинг 4 ноябр кунин Қашмирда касали оғирлашиб, оламдан ўтади. Абдурахимхожа ҳам шундан бир неча ой ўтиб Лоҳурда ҳаётдан қўз юмади. У билан бирга Ҳиндистонга борган ўғли Муҳаммад Сиддиқхожа кейинроқ отаси наъшани Бухорога олиб келади.

Мутрибий 1627 йил апрелида Лоҳурдан чиқиб, ўша йил июлда Балхга, икки-уч ойдан сўнг эса Бухоро, Самарқандга етиб қолади.

Қўлёзманлар яширган сир

Мутрибий "Тазкират уш-шуро"ни Самарқанд ҳокими Ҳожибей Оталиқ Кушчи хизматида юрган ҳижрий 1011 — 1013 йиллари ёзди. Бизгача ягона қўлёзма нусхада Мутрибий дастхати билан етиб келган ва асарда унинг бош хон Вали Муҳаммад аштархонийга бағишлангани алоҳида таъкидланган. Бироқ, негидир, Вали Муҳаммадхон тазкиранинг бошидан — охиригача Балх вилояти волийси (ҳокими) сифатида тилга олинади, бош хон эса Бокий Муҳаммад деб кўрсатилади, тазкиранинг ҳижрий 1013 йили ёзиб тугаланаётгани қайта-қайта таъкидланади. Шу ерда айтиб ўтиш керакки, Фаний Тошкандий исми шоир ҳақидаги маълумотда қайд этилган сана бундан мустаснодир. Чунки бу лавҳа қўлёзма-нинг ҳошиясида келган бўлиб, унда 1014 ҳижрий сана ҳам эслатилган. Тазкирада бу сана Мутрибий дастхати билан фақат бир бор, шу хошиядагина берилган. Савол туғилади — муаллиф асар ёзилиши йилнинг фақат 1013 ҳижрий шаклида ҳавола эта туриб, қандай қилиб қўлёзманнинг Фани Тошкандий маълумоти ичига 1014 йил воқеаларини ҳам киритган? Яна, нега бош хон сифатида бир пайтда икки илм одам кўрсатилган? Таъкидимизга қўра, гап шунда бўлганки, бош хон Бокий Муҳаммад 1013 ҳижрий йилнинг охирида вафот этади ва 1014 йил муҳаррамда

хонга тақдим этган. Фани Тошкандий ҳақидаги маълумот ҳам шу зайл кейинги йил санаси билан тазкирага кириб улгурган.

"Тазкират уш-шуро"нинг бошқа қўлёзма нусхалари мавжудлиги айтилса-да, ҳозирча бу асарнинг фақат Ўзбекистон Қўлёзманлар хазинасидаги 2253-рақамли мазкур ягона нусхаси илмий жамоатчиликка маълум. Афсуски, Мутрибий қўли билан битилган бу қўлёзма ҳам бизга ноқис ҳолатда етиб келган. Анкироғи, қўлёзмадан қачонлардир бир неча варақ йиртиб олингани натижасида бу қўлёзманнинг 170-бетидеги матнда узилиш юзага келган. Яъни Мутрибий асар бошидаги мундарижада кўрсатган "нун" ҳарфининг Биринчи нуктаси ва яна Иккинчи, Учинчи нукталар бир ерда бутунлай йўқ. Яна шу ерда "син" ҳарфининг Биринчи нуктасида ҳам бир неча шоир йўқ. Шунга қарамай, бу қўлёзма нусха орақли бизгача 326 нафар иходкор ҳақидаги қимматли маълумотлар етиб келган.

"Нусхайи зебовий Жаҳонгир" тазкирасининг ҳам ҳозирча битта нусхасигина маълум. Қўлёзма 1665 йили Шохжаҳонбодда қўчирилган бўлиб, ҳозир Англиянинг "Индия офиси" кутубхонасида сақланади. Айрим узилиш ва хатто илмовий хатолардан холи бўлмаган бу қўлёзма асар маълумотларини тахлил этиш шуни кўрсатадики, мазкур қўлёзма Мутрибийнинг 1626 йил 9 декабрда Жаҳонгир подшоҳга топширган тахрир нусхаси асосида қўчириб ёзилган. Чунки унда Мутрибийнинг Ҳиндистондан қайтганидан кейинги кўрган-кечирганлари ҳам ўрин олган ва бу қўлёзма асардаги энг охириги сана "1037 йил зулкада" (1628 йил, август) шаклида қайд этилган. Бу дегани — Мутрибий мазкур қўлёзмага асос бўлган "Нусхайи зебовий Жаҳонгир"нинг бошқа тахририни Самарқандда 1628 йилдан сўнг ёзиб ниҳоясига етказган. Маълумки, Мутрибий тазкирани Жаҳонгирга топширганда бу ҳукмдор ўзининг ҳам кичик ҳажмдаги тазкирасини Мутрибий тазкираси билан бир муқова ичиде сақлашни буюрди.

Мутрибий Жаҳонгир подшоҳ билан мулоқотларини хотиралар тарзида алоҳида қаламга олади. Бу асарини у 1627 йил 25 феврал кунин Ҳиндда ёза бошлаган. Мазкур мавжуд қўлёзма нусхада эса ҳам Жаҳонгир тазкираси, ҳам учрашув хотиралари тазкирага илова ва хотима сифатида, аммо асар таркибига сингдирилган ҳолда киритилган. Бунини муаллиф китоб бошидаги мундарижадаёқ таъкидлаб ўтади. Эндиликда шу аён бўлмоқдаки, Мутрибий ўз асарлари қораламаси ва Жаҳонгир китобидан қўчирилган Лоҳурдан ўзи билан олиб қайтиб, кейинги воқеаларни ҳам уларга жой-жой билан қўшиб, асарнинг янги тахририни яратган. Бу тахрир ҳам қачондир Ҳиндистонга бориб, бир неча бор қайта қўчириб ёзилган ҳамда улардан бир нусха бизгача етиб келган. Асарнинг Жаҳонгирга туғфа этилган нусхаси эса ҳаля топирилган эмас. Агар бу қўлёзма нусха ҳам қўлга киритилса, манбашунослик нукта назаридан унинг алоҳида ўз қимматида эга бўлиши шубҳасиздир.

Хулоса қилиб айтганда, шоир ва адабиётшунос олим Мутрибий ўз замонасининг пешкадам зиёлиси сифатида XVI аср иккинчи ярми — XVII аср биринчи ярмида мамлакатда маданий-маърифий ишларга бош-қош бўлган, айрим дипломатик юмушларини ҳам бажарган. Бироқ, афсуски, унинг ана шу давр маданий, адабий ҳаётининг акс эттирувчи тазкира асарлари ўзбек тилига таржима қилинмасдан келмоқда.

ДЎСТИМ — ЧИРОҒИМ!

Шафоат! Бу мақолани нега хат деб атадим? Чунки сизга бўлган кўнглимиздаги гапларни ақлидиқка давлоғар мақола "жанри"га сингдирилмаслигини ҳис қилдим. Одам ким билан сўзлашаётганини билиши керак-ди! Хат ёзаётганда эса сўзбатошнинг инсон юзини, қўзини қаршига туради. Носамимийлик, ёлгон ўзини, ҳеч бўлмаса, ноқулай сезади. Уртадаги чин сўزلардан ий-манибми, ҳар ҳолда, орани тарк этади.

Яна бир гап, Шафоат... Одам соғинган кишини сизга хат ёзгани келади. Мен баъзан ота-боболаримизга хавас қиламан. Бир-бирини соғинса, неча кунлар йўл юриб дийдорлашгани боришган. Ана сўхтаб, ана гурун!.. Инсон инсонни ана шу сўзбатарларда кашф этган. Боринчолмаса эса, хат ёзишдан. Бу хатлар ҳамлар юракларини бир-бирини чамбарчас боғлаган. Фикрлар эса ўқирини ташлашган, туйғулари ноқислашган; кўнглид саволлар, дунё муаммолари ойдлинлашган... Чунки қорғозга тушган сўз (билимайман нимага?) инсонни моддий дунёдан қўра қўра йили одамга яқинлаштиради. Умуман, менимча, ёзишга бўлган ишқибозлик улкан илоҳий соғинчим, бу дарвининг бир ёдуси дўстлар диллари билан ҳам боғлиқ.

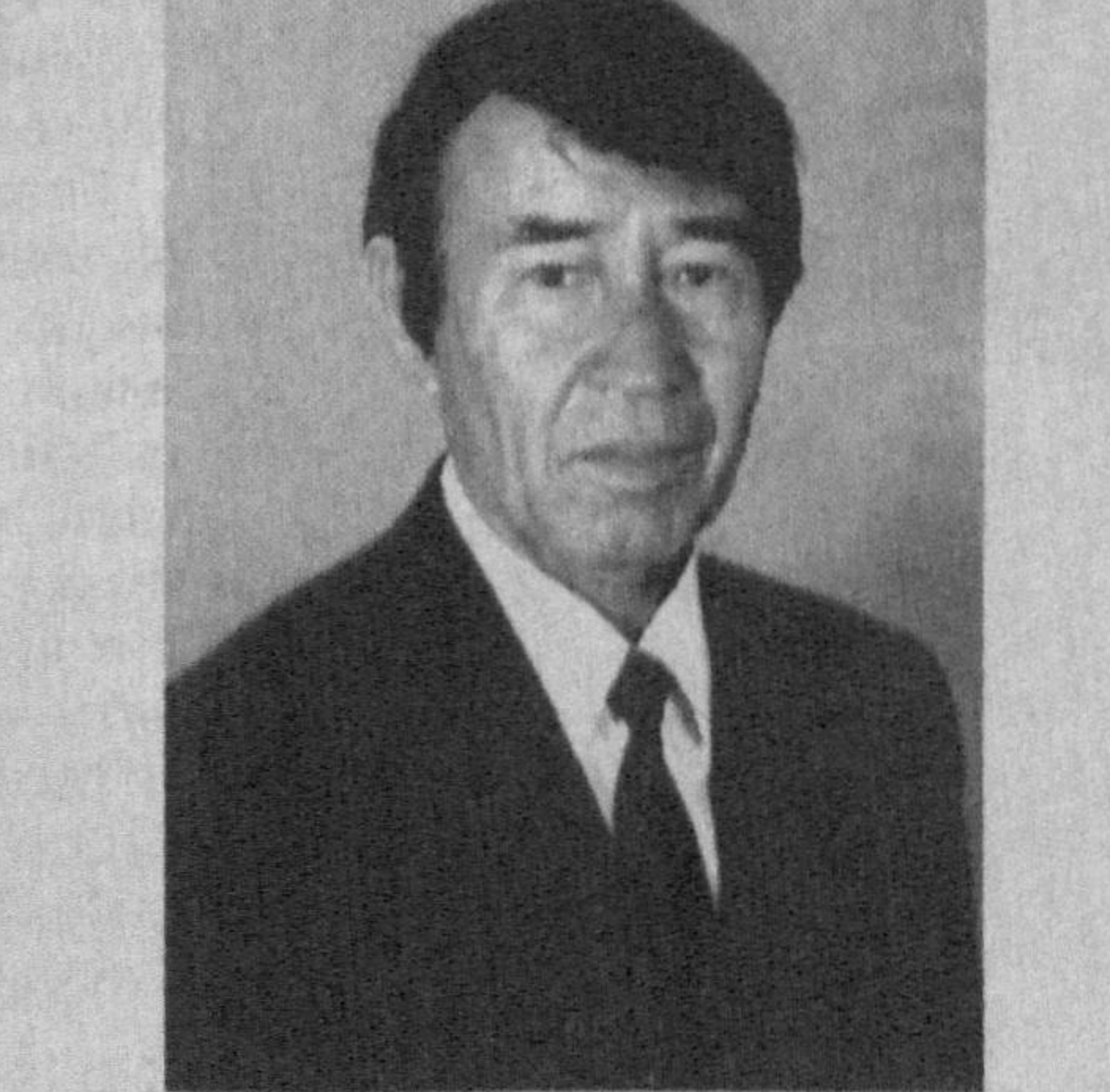

Шу сабаб, азиз дўст, хат ёзмоқ парвардигор сизу бизнинг кўнглимизга солган улғур бир мурувизинг. (Сиз ёзасиз: "Нам осмонда кам юдуз, кам кун, Дилмага улардан тундан бир учкун. Уриниб ётман шу учкун билан, Мен ўза биларга ўз бермоқ учкун"). Чунки аслида, шоир адибнинг кўнглидан чиқибди ёган (айтандий), ҳозир дунё тақдоси билан "кўнглидан чиқармай

ёзиш" ҳам барқ ураятти) ҳар бир сатри келажакка мактубдир. Оллоҳ, менимча, те-варатига кечётган дарду ҳасратларини — инсоният унутмаслиги керак бўлган буюк дарсларини — "келажакдагилар учун ёзиб қўй" деб қанчадан-қанча одамлардан бирига ил-

нинг оғригидан Ҳақпараст шоирлар инсоният кўксидан отилиб чиққан "оқ" каби, абадий зулумотта таҳдид қолдиб, рўҳининг қувватига яраша шўъларан сочили.

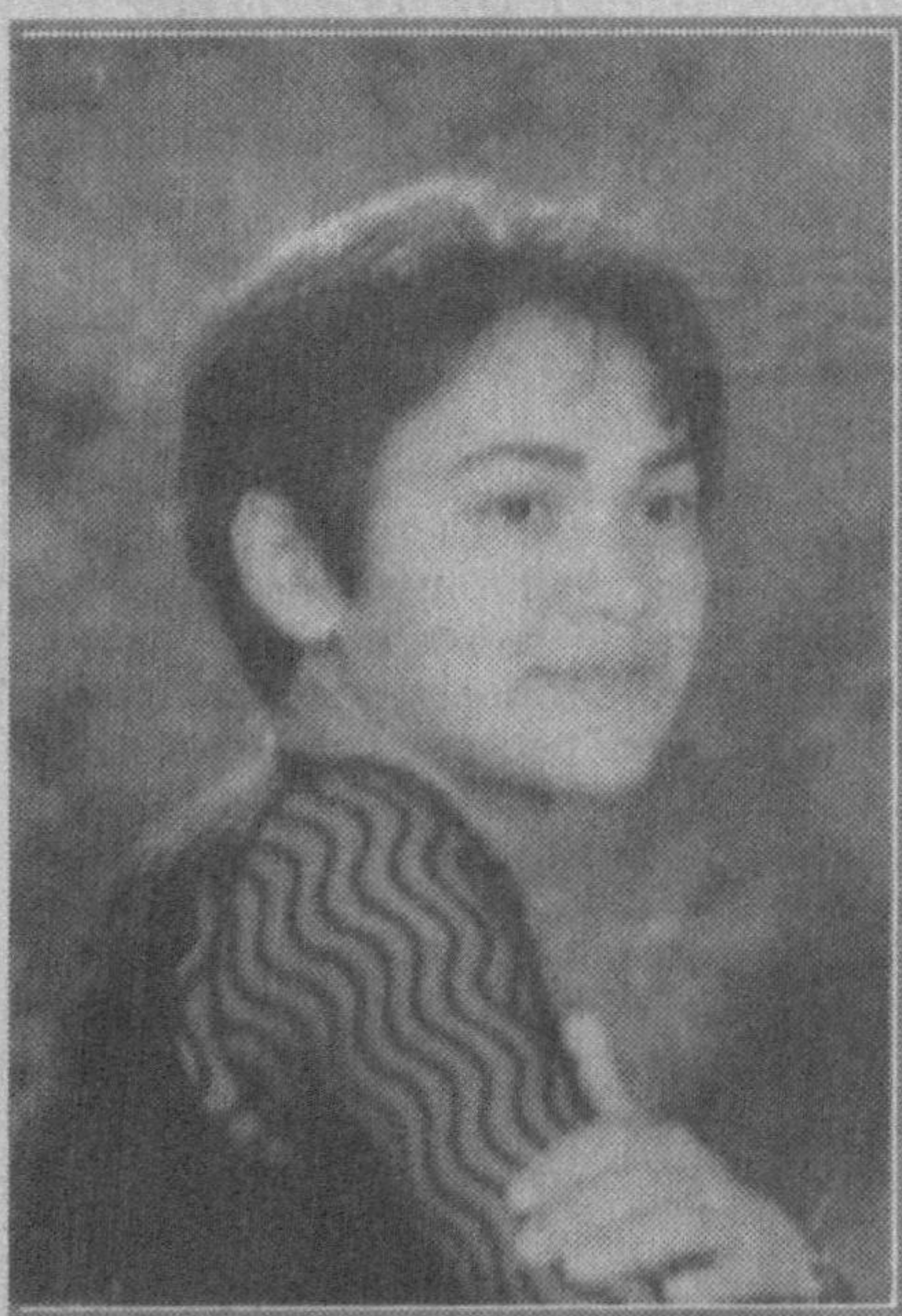
Шафоат! Сиз мен учун жуда қадридон! Чунки ҳар дам ёганларингизни ўқирканман, сизнинг ҳам юрагингиз мулоҳ шуъла сочиб турганига амин бўлман! Эҳтимол, сизга бундай зиёкор бўлиш Тошкентда яшадиган адиблардан қўра оғирроқдир? Ростини айтايлик, Тошкентдан нарига борганинг сари осмон пасаб бошлайди. Узингиз гувоҳимиз, қанча-қанча дўстларингизнинг қадди икки буқилмади, дейсиз! Аммо сиз мана шундай пасаб осмон тағдига ҳам қаддини рост тутиб қолмоққа имкон топдингиз! Энди мана учун қадрилингизнинг маъносини тушунганимизга? Сиздан камтарлик, ҳуш-табиатлик, сабр-қаноат, адабиётга беиниат хизматкорлик каби фазилатлар балки қоматингизни тик ушлаб юргандир? Дўст, мен сиз билан фарҳангинини ҳам айтиб қўяй! Сурхондарёга тошкентлик меҳмонлар билан борган чоғларимда, олатайдиган сиз бир чеккада қўриқ-майгина ўтирасиз. Аммо, мабода сўз тегиб қолса, шундай мантқиқдан, шундай илму фаросатга йўригдан гаплар айтасиз-ки, менман деган интеллектларнинг "хайрат бармоғи"ни тишлаб қолишадим. Сизга бирдан бошқача кўз билан қарашди. "Сурхоннингизда аломат одамлар бор-да", деб шипширдан улар менга. Мен эса Сурхонга обрў олиб бераётган сиздай одам билан дўстлигимдан фарқларга тўлиб ўтирдим. Дўст! Мен бошда соғинч ҳақида гапирганим. Ёш ўтган сари бу туйу маҳобатли

бўлиб борар экан. Ишқилиб, умрингиз ўтканичилиги тобора аниқ сезилган сайин, одамнинг қадри ортаётти. Бирорайин! Ҳозир ҳаманинг ташвиши қўнаиб кетган. Юрта бораётганда, дўстларини ташвишланганларидан, ишдан қолдиришдан қўчиб тураман. Бироқ сизнинг борлигингизни ўйлаб қўнглим еришади. "Шафоат бор-ку, дейман" қувониб, Ушанга кўз олинган нима келади? Чироқ! Эсимга тушганингизда, кўнглимни равшан этадиган чироқ! Ҳа, ҳаққатдан сиз Сурхонга борганда, талинадагидан дўстим — парвардигор ёқдан чирпомин! Шафоат, эн

Гулжано АСҚАРОВА

ЖИСМИМГА ЖОН СИГМАЙ СЕВДИМ

 Ота! Қандоқ янасам бўлар?!
 Кечалари маҳзун ўйладим.
 Ота, дунё узун йўлакча,
 У эртақдир руҳимдай қадим.

Ота! Дунё — узун йўлакча!
 Хорғин кўрдим бу йўлда Сизни.
 Сиз бу йўлда толиқдингиз-а,
 Зериктирди бу эртақ мени.

Ота! Дунё — узун йўлакча,
 Унда руҳим топмади Ватан.
 Катта йўлга чиқардим, ота,
 Ўтиб оласан шу йўлакчадан!..

РЕЧА ВА БУТУН

Ўжар руҳим туфайли бахтим
 Йўқолса ҳам қўймадим, ота,
 Яшмоқчи эдим мен мағрур,
 Лекин ҳаёт қўймади, ота.

Ота, мунглиғ тупроқда тондим
 Мен энг буюқ тариқатларни.
 Ва руҳимга байроқ айлладим
 Энг покниза ҳақиқатларни.

Ҳеч тан олгим келмади, ота,
 Ишқ ўзимга қайтар ўқлигин.
 Бу гариб шеърларим билан
 Мангуликка дахлим йўқлигин.

Лекин менинг гариб шеърларим
 Қиёматга ёзган хатимдир.
 Сиз тупроққа ўшайсиз, ота,
 Тупроқ менинг тариқатидир.

Ўйлар эдим: ҳаёт бизни сийлайди деб,
 Биз қуйлаган қўшиқларни қуйлайди деб.
 Бутун бум-бўш юрагимни сийлайман,
 Ҳаёт қандай айтса, шундай қуйлайман.

Ўйлар эдим: сўнмас менинг гурурларим,
 Кўксимдаги ҳайратларим, сурурларим.
 Бутун қолдим икки ўтнинг озориди,
 Йиғлаётган гуруримнинг мазориди.

Ўйлар эдим: дўстларим бор дил чоғ этар,
 Йўлдамдаги чоҳларимдан оғоҳ этар.
 Ёраб, бутун бу ўйиндан ўзиб чиқдим,
 Дўстим ташлаб кетган чоҳдан ўзим чиқдим.

Ўйлар эдим: севган ёрим ташлаб кетмас,
 Жондай севар, қўзларимни ёшлаб кетмас!

Ўйлар эдим: мен-чун ёнган адо йўқдир,
 Бутун ундан садо йўқдир, садо йўқдир!

Ўйлар эдим: тоғдек баланд яшайман деб,
 Қирчаларга қандоқ назар ташлайман деб.
 Тоғдек чўқдим! Нелар ларза солди менга,
 Бутун тоғлар қирдек бўлиб қолди менга.

Дунё экан тоғларингни қир қилгувчи,
 Дунё экан осмонларинг ер қилгувчи.
 Келишмадим тоши ёлгон савдо билан,
 Она-бола бўлолмадим дунё билан!

Майсаларинг иши йўқми илдиз билан,
 Осмонинг ҳеч иши йўқми юлдуз билан.
 Эй, худойим, мени нега унуттасан,
 Ўлтининг ҳеч иши йўқми ёлғиз билан?

“Мени сев” деб бўйлариди ўлтирибман,
 Телба бўлиб қуйлариди ўлтирибман.
 Ташнаситга бир култум сув бермайди у,
 Ариқнинг ҳеч иши йўқми ялғиз билан?

Уни севдим, томирга қон сигмай севдим,
 Уни севдим, жисмига жон сигмай севдим.
 Эй, худойим, бунча оздир унинг ишқи,
 Жилгаларни тенглаштирма денгиз билан.

Ўн беши—тун, ўн беш кунинг ёруғ бўлар,
 Айтдиларки, энди дардинг фориғ бўлар.
 Ўн бешидан ўн беш мингги ўтиб кетди,
 Қўзларим ҳеч учрашмади кундуз билан.

Қуйлаб-қуйлаб юрагимни яро қилдим,
 Яшаб-яшаб юзгинамда ажин кўрдим.
 Эй, худойим, бон кўтармай кетарман мен,
 Ахир, сенга юзлашарман қай юз билан?!

да ишламоқда. Оммавий “нашр”га айланиб улгурган ушбу сайт ҳар кун ишчи равишида янгиликлар билан тўлдириб боришмоқда. Шу кунгача яна 20га яқин шоир ва ёзувчи ҳақида янги маълумотлар киритилди.

Шунингдек, мазкур сайтда “Тафаккур”, “Гулистон”, “Жаҳон адабиёти”, “Ёшлик”, “Шарқ юлдузи” журналлари, “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг ҳар бири сони шарҳи ҳам мунтазам бериб боришмоқда.

Сайт тез кунда энг катта “оммавий кутубхона”лардан бирига айланиши шубҳасиз.

Ш.ҚОСИМОВ

НАЗМ ВА НАСР

Саманар ВОҲИДОВ

КАМАЛАК БЕЛБОҒИН БОҒЛАДИ ОСМОН...

Кўлмишинга холис ҳакам вақт эрур,
 Баҳоси ҳам насиямас, нақд эрур,
 Ҳамма унинг раҳмига илҳақ эрур.
 Интиҳода анланади бу дунё,
 Айланадир,
 Айланади бу дунё.

Яраланган ўксик ҳислар покларан,
 Қораланган гуноҳсизлар оқларан,
 Ороланган орсиз юзлар доғларан,
 Бир тиниб, бир лойланади бу дунё,
 Айланадир,
 Айланади бу дунё...

Роҳат кўрмай, “дунё—заҳмат”, деганлар,
 Заҳмат кўрмай, “дунё—роҳат”, деганлар,
 Фалак чархин айланишин қаранглар:
 Офтобланиб, ойланади бу дунё,
 Айланадир,
 Айланади бу дунё...

Қайтар дунё, қайтмай қўймас,
 қайтаркан,
 Айтар сўзин айтмай қўймас, айтаркан,
 Тунни ентиб, ярқироқ тонг отаркан —
 Шукрин сўйлар нур тилида дафъатан:
 “Ҳақни ноҳақ айламади бу дунё,
 Айланадир,
 Айланади бу дунё”...

Ҳасрат қилди бир кун пашша илонга:
 —Устоз, менда ҳам бор сиздаги заҳар.
 Сиз қаққан ҳар жонот айрилар жондан,
 Мен қақсам, шунчаки қашиниб кўяр.

Ноқобил “шогирд”га юзланди “устоз”:
 —Заҳри бор ҳар маҳлук саналмас илон.
 Мен қақсам,
 Мақсадим — қалр учун қасос,
 Сен қақсан,
 Илжинг — сўрмоқ қатра қон.

Илонлар нафс учун қадрин хор қилмас,
 Заҳрига жойлагай ёвга қаҳрини.
 Қоринга қул бўлган
 Қасосни билмас,
 Тамат қирқар, ҳатто, заҳар заҳрини...

 Ҳайрон қолма, биродар,
 Дунёнинг бу қоридан.
 Қўндирмайди йўғига,
 Қўндирмайди боридан.

Бировда молу дунё,
 Бировда ақлу шуур.
 Бировнинг жони — улфат,
 Бировга узлат — ҳузур.

Иймон ила ҳаёмининг
 Пайваст бўлиши дувшор.
 Иймонлига Оллоҳу,
 Ҳаёминлига тилло ёр.

Икки кема бошини
 Тутмоқ ҳаёли — хато.
 Бир пайт Ой, Қўёшни
 Фалак кучолмас ҳатто.

Ҳар нарса ўз ўрнида
 Қойилмиги сир эмас.
 Инсон — тақдирга тобе,
 Соҳиб тақдир эмас.

Янги гапмас ушбу гап,
 Бу гап — чақилган маънис.
 Ўлмас ҳикмат демишлар
 Хўжа Исмаил бобомиз:

“Оллоҳ қимга неники
 Қилган экан марҳамат,
 Йўғини бермагандир,
 Ботрин бил ганимат”!

1. Хўжа Исмаил Бухорийнинг
 “Борларга йўғини асло
 бермаслар” сатрига ишора.

ДИЛ СЎЗИ

1967 йилнинг февралда Алишер Навоий таваллудини 525 йиллигини кенг қўлама нишонлашга тайёргарлик қўриётган пайтда Ўзбекистон ҳукумати буюқ шоир номида Адабиёт музейи ташкил этиш ҳақида қарор қабул қилган эди. Уша, музей бўлиб эълан қилинган даврда устоз Ҳамид Сулаймон ёнида туриб меҳнат қилган, унинг ишончини қозонган илмий ҳодимлардан бири Фатҳулло Ғанихўжаев эди. Музей ташвишлари билан бирга, вақт топиб, XIX аср Хоразм адабий муҳити бўйича тадқиқот олиб борган Фатҳулло ака кўп ўтмасдан «Аҳмад Қошқарийнинг ҳаёти ва ижоди» мавзусидаги номзодлик диссертациясини ёқлади.

Биз, бир неча ёш, олий ўқув юртини эндигина тамомлаб мугаёна ишга келганимизда Фатҳулло ака бу илм ва маърифат масканининг эътиборли ҳодимларидан бири, айни чоғда, илмий ишлар бўйича директор муоини эди. Табиатан камтар ва камсуқум, ўзгаларга ўта мулоийим муомалада бўлувчи бу инсонга биз — ёшлар

МАЛЖУШУНОС

ўзгача ҳавас ва ҳурмат билан қарардик. Олимнинг «Табибий» номли монографияси ҳам ўша пайтлари босилиб чиққанди. Муаллиф китобга даяхат ёзиб бизга тақдим этганида у кишига тўғридан хурматимиз янада ошган, илмга бўлган рағбатимиз ҳам ортган эди.

Фатҳулло ака илмий фаолиятида эмас, ташкилий ишларда ҳам шеърлар ҳодимлардан эди. Музейдаги маънавий-маърифий тадбирлар, илмий анжуманлар кўпроқ у кишининг ташаббуси билан ўтарди. Олим Адабиёт музейининг вилоятлардаги филиаллари — Андижондаги Адабиёт музейини, Самарқанддаги Садриддин Айний уй-музеини, Жиззахдаги Ҳамид Олимжон уй-музеини яратишда ҳам фаоллик кўрсатди. Бир неча бор республика бўйлаб уштурулган археологик экспедицияларда қатнашиб, аҳоли қўлида бўлган қадимий қўлёзма китобларни тўплаш ва қўлёзмалар ҳазинасини бойитишга муносиб ҳисса қўлди.

1978 йили Адабиёт музейи асосида Қўлёзмалар илмий-тектириш институти ташкил топган. Ф. Ғанихўжаев бўлимлардан бирини бошқара бошлади ва уллуш шир, тарихчи ва таржумон Муҳаммад Ризо Отаҳиқнинг қўлёзма меросини ўрганиш билан шуғулланди. Олим собиқ шўролар давлатининг бошқа республикалардаги қўлёзмалар ҳазиналарида сақланган Отаҳиқ асарлари қўлёзмаларини ҳам бирма-бир ўргатди. Чунюни, собиқ иттифок ФА Шарқшунослик институтининг Ленинград бўлимида, Салтқов-Шеңдерин номидаги Давлат халқ кутубхонасида сақланган «Тавиз ул-ошқиқ» девони, «Фирдав ул-иқбол», «Риёз ул-давлат», «Зубдат ул-таворик» каби тарихий китобларни ҳам синчиқлаб ўргатди чиқди. Шу меҳнатларининг самараси сифатида «Отаҳиқ асарларининг тавсифи» китоби юзага келди.

Қўлёзмалар институти ҳазинасидаги қадимий қўлёзма китобларни тавсифлаш ва уларнинг каталогини тузиш ишлари ҳам Фатҳулло Ғанихўжаев номи билан боғлиқ. У ўша раҳбарлик қилган Шарқ қўлёзмаларини илмий тавсифлаш ва каталогини тузиш бўлими ҳодими билан бирга, «Қўлёзмалар институти фонди каталогининг I ва II жилдларини тайёрлаб, нашрдан чиқарди. Каталог тузиш ишининг қанчалар машаққатли ва мураккаб эканини шу соҳа мутахассислари яхши билдилар. Каталогнинг III ва IV жилдлари ҳам Ф. Ғанихўжаев раҳбарлиги остида нашрга тайёрланди.

Отаҳиқ асарлари қўлёзмалари бўйича тадқиқотларини давом эттирган олим шoir назиқ мероси маълум бўлмиш «Тавиз ул-ошқиқ» («Ошқар тўмори»)нинг эътиборли нусхаларини қиёсий ўрганиш асосида давонининг илмий-тадқиқий матни устида иш олиб борди. Натигада «Отаҳиқнинг «Тавиз ул-ошқиқ» девони ва унинг илмий-тадқиқий матни» мавзусидаги докторлик диссертациясини муваффақиятли ёқлади.

Етмишчи баҳорини қириштирилган олим бугун ҳам Навоий номидаги Давлат адабиёт музейида ишламоқда. Фатҳулло акадаги рағбат, тектилик оила аъзоларига қувонч ва хотиржаллик, биз—ҳамкас дўстлари, шогирдларига маънавий куч бағишлайди.

Юсуф ТУРСУНОВ, филология фанлари номзоди

Гўё Энаҳон аяни катта кимдир михлаб ташлаган. Урнидан туриши уёқда турсин, ёнбошига ағдарилиши ағримаҳол. Мана, ҳозир у ўнг томонига ўтирилмоқчи, чунки чалқанча ётаверилган элва ва белларга тарашдай қотиб қолган. Лекин ўша “мих” қўйиб юбормаётти. Қандай бўлмасин, у ёнбошлаб ётиши керак, сўяқлари зирқар борапти, қолган-қутган кучини йиғиб, унга қайрилла бошлади, “мих” бир бяха қўйиб юборгандай бўлди. Яна биров, тагин, тагин, деди ая инчида. “Мих” эшитдимми ё ўзига қандайдир мадор келдимки, бир амаллаб ёнбошлаб олди. Елқаларга жон киргандай бўлди. Нар и сурилган ёстиқни бошига тортиб, ўнғайроқ ётиб олиши билан ая миасида ари гўнғиллаёт бошлади. Кўндан ўзи шундай, оғрик сал нари кетдимки, тамом, ўрнини ўша ари — (оғрикчи ҳаёлининг остида ая ўзича ари қўйган) ўша дардисар эгаллаб олади. Гўнғиллаётганда, аяни бир кўчадан иккинчи, сўнгра учинчи кўчага олиб кириб-чиққанида-да, охири кўз илғамас уммонга элиб, гирдобларга ташлайди.

Ҳозир “ари” уни изи-кети кўринмайдиган бу хасталиқнинг сабаби не экан, деган масалага яна

тиб олганликлари ва жуда кўп фойдали маълумотларга эга бўлаётганликларини билдиришмоқда. Шу билан бирга, сайт-да ишламоқда. Оммавий “нашр”га айланиб улгурган ушбу сайт ҳар кун ишчи равишида янгиликлар билан тўлдириб боришмоқда. Шу кунгача яна 20га яқин шоир ва ёзувчи ҳақида янги маълумотлар киритилди.

Шунингдек, мазкур сайтда “Тафаккур”, “Гулистон”, “Жаҳон адабиёти”, “Ёшлик”, “Шарқ юлдузи” журналлари, “Ўзбекистон адабиёти ва санъати” газетасининг ҳар бири сони шарҳи ҳам мунтазам бериб боришмоқда.

Сайт тез кунда энг катта “оммавий кутубхона”лардан бирига айланиши шубҳасиз.

Шу тариқа кизи тўлкиндай шопирлаб чиқиб кетди. Мана энди яна бурдонда тошган ўша тўлкиндай шовуллаб келиб тургани.

— Қассобдан янги сўйилган эт опкелдим, эна, — деди у халатини усталга тап эткизиб кўяркан, — селли қозонкавоб пишириб бераман ҳозир. Касаллигингизга шундан зўр шифо бўлмасан, дўхтир айтган эди.

— Вой, қизим-ей, каллаи саҳардан шуни деб бозорга югурибла юрибсанми ҳали. Биласанку ўзинг, этни ейиш уёқда турсин, бурнингга иси кирса кўнглим беҳузур бўлиб кетади.

— Бунинг ўзи ҳам, иси ҳам бошқача. Қумда ўтлатилган кўзичоқнинг барраси. Гул ҳидлаганда бўласиз, озгингизда эриб кетади. Ейисизу ўрнингиздан ириб туриб кетаверасиз.

— Этни соғ одам сингдиради, ахир. Менга у оғирлик қилади. Қўй, қизим, мени деб қозонга қарама. Энасининг сўнгги гапини Гавҳаржон жавобсиз қолдириб, кескин бурлиди-да ичкари кириб кетди. Бир зумда энги калта, гулли халатини

Эркин САМАНДАР

ЖААЗО

рўбарў қилди. Тонгсиз тунлардаю тунд кунларда ая бу ҳақда кўп ўйлаган. У билади, ташланган яхши-ёмон қадимларнинг ҳисоб-китоби бўлади. Одамларга ёмонлик қилган, азоб берган, ноҳақ бировларни хўрлаган кимса охир-оқибат бир офатга, масалан, оғир хасталикка чалинади. Шуни ўйлаб, ая ўзининг бутун умрини, босган қадимларини кўз олдидан ўтказди. Беайб парвардигор, у ҳам халотлар қилган, лекин ҳеч кимга ёмонликни раво кўрмаган. Ҳеч кимга. Пичоқни аввал ўзинига ур, сўнг бошқача, деган ақидага риоя этиб келган. Шундай экан, бу бедвао хасталик қаёқдан кела-қолди?

Эшитгани бор эди, аждодингга бир ёмон ўтган бўлса, унинг касри авлодидан кимгадир урармиш. Ая ўзи билан этти пушти орасида ёмон от чиқарган биров кимсани билмайди. Балким марҳум эри... У каттақон эди, райком эди. Ишига пухта эди. Лекин... ўтганларни ёмонлашмайдию тўғри гап, дейдишди қаттиқ эди. Бўлар-бўлмаста кўл остидагиларга кўп зуғум ўтказарди. Анчик устида ноҳақ қаматиб юборганлари ҳам бўлган. Ҳалол ва тўғри сўз отаси қамалган қўшни киз ўзига ўт қўйиб юборган ҳам эди. Шунда ҳам пинагини бузмаганди-да райком...

Ая ўша пайтларда ўқитувчи эди. Баъзи аёллар гоҳида унга келишарди. Айтинг, ахир, эрингизга, хўжайинларимизда тешиқоқча ҳам айб йўқ, ноҳақ азоб бермасин, дейишарди. Ая эрига айттарди. Дангал-дангал айттарди. Ишимга аралашма, деб силтаб ташларди у. Оилада ҳам чўртқасар, уйда ҳам “райком” эди-да.

Аянинг дами ичига тушарди. Кучи ҳеч нимага етмагандан эзиларди. Дардларини хаёлларга айттарди, холос. Бир китобда ўқигандики, коинотдаги ҳамма нарса, барча жонот кўзга кўринмас занжир билан бир-бирига боғланган. Ер шар билан айлана борлиқни бир-бирига улаб турадиган бу занжир зоҳиран йўқ, аммо аслида бор, борлигини доимо эслатиб, кўрсатиб туради. Дейлик, биров бировга тан ё жон азоби берди ёхуд уни ўлдириди (занжирдан битта халқани узди). Шуниси, ҳақки, унинг кетидан ўзи узилай қолмайди. Мабоодо бу дунёда жазодан қутулса ҳам у дунёда дуаҳа ўтларида ёниши бор. Нега шуну билишмайди, билишни исташмайди. Нега?

дамочки бўлди, аммо “мих” қўйиб юбормади.

Ҳақкага кимдир, ниҳоят, кесақ отди. Кесақнинг шохага тарақлаб теккани, ҳаққанинг потирлаб учиб кетгани эшитилди. Бу Гавҳаржоннинг иши, ўйлади ая, фақат уюна бирон нима қилса, шундай шиддат сезилади. Ҳали бозорга кетганда, тезроқ келгани тузук бўлди. Лекин... ҳақка не офатдан дарак бериб кетдикими? Ўз паножингга асра, Худойим!

Бир тўлкиндай шопирлаб кириб келди кизи тушмагур. Иссикданми ё ҳақкага тўлтинганданми юзлари бўғриққан. Қоп-қора кўзлари ёниб туради, гўёки у бир ўк-у кимдир мана-мана отиб юборадигандай таранг эди. Унинг ҳовли-кишларини кузатаркан ая “Худойим, яни бунга қара.”

Хаммаси галати бўляпти-да ўзи. Ишга бормайдиган кун бўлса-да, бугун тонг саҳардан иришлаганча ўрнидан турди. Кўвурдан шарақлатиб чөллакка сув қўйди-да, сулургини олиб ташқари отилди. Каллаи саҳарлаб ўй сулурлаган одати йўқ эди. Кўчани-ку, умуман сулурмас, ая ётиб қолгани сабаб онда-сонда ҳас-чўддан тозаларди, холос.

кийиб чиқди. Шошганидан тугмаларини ҳам солмаган, оғпоқ тани-бадани шундоқ кўриниб турарди. Танидаги умри ҳам чиройли бўлса эди, кўнглидан ўтказди ая, тўйини кўриб ўлсам, армонсиз кетардим.

Гавҳаржон шу тезликда ошқонага кириб қозон-ўқокни тахт этиб чиқди. Масалликни энаси олдида, айвонда тайёрлашга киришди. Хонтахта устига чойшаб ёйиб, икки бош оқ пивё келтириб илқолчага қўйди. Гўштининг лаҳм жойидан кесиб қосадаги сувда қайиб олди. Яна не керак бўлса, барини келтириб, кўрпача устига ўрнашиб ўтирди-да, ишни пивёни арчишдан бошлади.

— Эҳтиёт бўл, қизим, — деди ая, — қўлинг қўлингга тегмайди-я. Пичоқ билан ўйнашма.

Кизи эшитмаганга олиб ишини шу зайл давом эттираверди.

Ег ҳиди бурқсиб айвонга урилди. Гавҳаржон даст ўрнидан турди-да, ошқонага югурди. Елнинг ҳали доғланмаганини кўриб, қозоннинг қолқоқини яна босиб қўйди-да, оловни биров кўтарди. Сўнг бошқа ишларга андармон бўлди.

Уз хаёллари билан бир бўлиб ётган ая ниманидир шитирлаганини сезиб эшик томон бошини бурди.

Шу пайт... айвон эшиги гийқ этиб очилди. Ая бошини биров кўтариб кўз солди. Қия эшикдан кўнғир мушук бошини суққанча хонтахта устида қўйиб, мана-мана ташланади деб турар, чамаси у хид олиб олинчорк келгану гужанак бўлиб пайт пойлар эди.

Ая таниди. Қўшининг мушуги. Болалаган деб эшитишда яқинда. Бир йўла еттига тўқдан эмиш. Эгаси эса узоққа кетган. Олди-сотдига. Мушук болаларга сув-нон берадиган киши қолмаган чоғи. Болаларни гамида қирган бу ёқларга мушук бечора. Аянинг юраги ачишди. Қизига товус берди.

— Гавҳаржон, ҳов, Гавҳар, бу ёнга чик.

— Гавҳаржон, ҳов, Гавҳар, бу ёнга чик.

Этель Лилян Войничнинг машҳур «Сўна» романини миллионларча китоб муҳабблари ҳамон эзозлаб келдилар...

лай тоғининг дунёдаги энг баланд чўққисига унинг номи берилди. Этель Буль бир вақтинг ўзида рус демократи А.Степняк-Кравчинский ва поляк инк...

Э.Л.Войнич адабий фаолиятини рус адабиёти намуналарини инглиз тилига ўгириш билан бошлаган. Унинг 1887 — 89 йилларда Россияда яшагани рус тилини мукаммал эгал...

Э.Л.Войнич «Сўна» романида яратган севимли қаҳрамони Артурнинг тимсоли кимлигини умрбод сир сақлаб, оламдан кўз юмган.

лаб олишида кўл келганди. В.М.Гаршин, Н.В.Гоголь, А.Н.Островский, Ф.М.Достоевский, М.Е.Салтиков-Шчедрин, М.Ю.Лермонтов ва Т.Шевченконинг асарлари бўлгуси адабнинг таржумасида инглиз тилида chop этилди.

«Сўна» романи 1895 йили нихоясига етди, лекин фақат 1897 йилдагина босилиб чиқди. Чунки ноширлар жамоатчилиكنинг қизиқишига шубҳа билан қараган эдилар. Аммо китоб илк бор Қўшма Штатларда chop этилган, катта муваффақият қозонди, шундан сўнггина у Англияда босила бошлади. Э.Л.Войнич 1920 йили Лондондаги уйини тарк этиб, Нью-Йоркка кўчиб келди ва бу масканда 40 йил иззат-хурматда бўлиб, донг таратиб яшади. Адиба 1960 йилда 96 ёшда вафот этди.

Этель Лилян Войничнинг дугоналаридан

бири, америкалик журналист Анна Фримантл ўз эсдаликлариди хикоя қилишича, самийми суҳбат қурган чоғлариди машҳур романинг туғилишига доир баъзи бир сирларни билди олиш унга насиб этган. Лекин Лилян «Сўна» тимсолининг номини аташдан қайсарлик билан бош торган ва унинг жамлама сиймо эканини тасдиқлаганча, фикрида қатий туриб олган.

Бу жумбоққа таниқли инглиз разведкачиси Роберт Брюс Локарт машҳур авантюрачиси Сидней Рейлига бағишланган ўзининг «Жоусусликнинг устаси фаранги» китобида бир мунча ойдинлик киритган. 1967 йили нашр этилган бу китобда ақл бовар қилмас жоғаларнинг ишқибози бўлмиш Сидней Рейли ҳақида кўз ўнгиди учлима чиққан босмачи, адоқчи ва

«Сўна» романи қаҳрамони — Артур тақдирига ўхшайдиган бундай мувозий (ёндош)лиқни пайқаб олиш қийин эмасди.

Рейли ҳаётининг хавфли вазиятларга бойлиги, яширин иш олиб бориши, номи ва манзилининг тўхтовсиз алмашиб туриши — буларнинг бари уни севган аёлга таъсир қилмаслиги мумкин эмас эди. Авантюрачининг қийфаси роман саҳифаларида Артур тимсолида акс этди, аммо адиба шубҳасиз сидқидилдан яхши қўрган шаввозига бутунлай бошқа сифатларни раво қўра олмас эди. Оқибат-натихада шундай омхталикдан кейин Артурда Италия озодлиги учун ҳаётини фидо қилган соф ва оташин инқилобчининг ёркин қийфаси пайдо бўлди. Китобхонлар қўлдан бери шундай беғараз ва фидокор қаҳрамонни кўмсаб ётишганди ва шунинг учун ҳам уни чин ораждан абадий севиб қолишди.

Собик Иттифоқда шу роман буйича иккита филм қўйилди. Улардан бирида бош ролларни ажиой актёрлар — Олег Стриженов ва Николай Симонов ижро этишган. Стриженовнинг фавуллода машурлиги, унинг аслодаларга хос ташқи қийфаси ва аёлнинг эхтироси томошабинлар нигоҳида роман қаҳрамони нуфузига мангулик баҳшида этди. Қаҳрамоннинг отаси — падренин ролини ижро этган Николай

Симоновнинг одатдан ташқари ифодали уйини филмдан туғилдиган таассуротни тўлдирган ва янада қунайитган. «Сўна» филмига ёзилган муслиқнинг муаллифи сифатида Дмитрий Шостакович номининг титрда эслатилиши хорж кинотомошабинлари руҳияти анчагина таъсир қўрсатди.

Йиллар ўтди ва ниҳоят инглизлар Этель Лилян Войнич асарлари ўз миллий маданиятининг бир қисми эканигини тан олишди. Бунга собик СССРда босилган адиба асарларининг ададини («Сўна» рус тилида — 65, Иттифоқ халқлари тилларида — 35 марта chop этилган эди) қўрсатувчи ақлга сиймайдиган рақамлар таъсир ўтказгани шаксиз, албатта.

Мурод ХИДИР тайёрлади.

Суннатулла АНОРБОВ

Таниқли ёзувчи, тажрибали журналист, ўзбекистонда хизмат қўсатган маданият ходими Суннатулла Анорбев оғир хасталиқдан сўнг 81 ёшида вафот этди. Суннатулла Анорбев 1922 йилда Жанубий Қозоғистон вилоятининг Туркестон туманидаги Қарнок қишлоғида туғилди. Наманган Педагогика техникумида, Тошкент Давлат Педагогика институтида тахсил олди. 1942-1945 йилларда II жаҳон урушида қатнашди.

Суннатулла Анорбев 1949 йилдан бошлаб кўп йиллар мобайнида республика газеталари, «Шарқ юлдузи» журнали, Фафур Гулом номидаги Адабий ва санъат ҳамда «Ёш гвардия» (ҳозирги Янги аср авлоди) нашриётларида самарали меҳнат қилди.

Суннатулла Анорбев ўз ижодий фаолиятини 1950 йиллардан бошлаб, илк ҳикояларини республика матбуотида эълон қилди. 1958 йилда дастлабки ҳикоялар тўплами босилиб чиқди. Қарийб ярим асрлик қизгин ва серқирра ижодий фаолияти мобайнида Суннатулла Анорбевнинг «Оқой» (1962), «Сайли» (1979) романилари, «Меҳр», «Сайриб», «Сўзиб борар арқарлар», «Туркўзининг бошидан кеңирганлари» каби киссалари, қўпгина ҳикоя ва очерклар китоблари chop этилди. Айниқса, ёзувчининг «Оқой» романи, «Умр» киссаси, «Устоз ва унинг халфа шоғирдлари» бадий очерки, олимлар ва чўпонлар ҳаётидан ёзилган бошқа бир қатор очерк ва мақолалари китобхонларда катта қизиқиш уйғотди, ўзбек адабиёти тарихида ўзига хос ўрин эгаллади. Адибнинг баъзи бир асарлари қардош халқлар тилларида ҳам chop этилган.

Мустанқил йилларида Суннатулла Анорбевнинг кўп йиллик ижодий меҳнати юксак баҳоланиб, адиб 1999 йили «Эл-юрт хурмати» ордени билан тақдирланган эди.

Таниқли ёзувчи, тажрибали журналист ва муҳаррир, бағри кенг, камтарин инсон Суннатулла Анорбевнинг ёркин хотираси қалбларимизда яшаб қолади.

БИР ГУРУХ ДўСТЛАРИ

Душанба 07.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.45 «Тахлилнома» 8.45 ТВ маркет. 8.50 «Камилла». Болалар учун кинодастур. 9.25 «Умр мазмуни». 9.45 «Буёқча». Мультифилм. 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Кўчалар». Бадий филм. 11.30 Ҳафтанинг Давлат миллий симфоник оркестрининг концерти. 11.55, 15.25 ТВ анонс. 12.05 «Ҳафлат». Теленовелла. Болалар сайёраси: 12.45 1. «Санат гунаҳлари». 2. «Олтин тоқ». Телевизион уйин. 13.40 Эстрада тароналари. 14.10 «Қушқондақ чиққанда». Бадий филм. 14.15 «Шакс ва жамият». 15.50 «Қалб гавҳари». 16.10 ТВ клип. 16.20 «Камилла». Телесериял. 16.50 Футбол бўйича ўзбекистон чемпионати. «Насас». «Дўстлик» жамоалари учрашувидан репортаж. 17.40 Халқаро саломатлик кунига. «Авганис аранг». 18.10 Муртоза навлар. 18.20 «Репортаж». 18.25 «Япония: руҳият ва макон». Хужжатли телесериял премьераси. 19.10 «Мулдоғор». 19.30 «Ахборот» (рус тилида) 20.00 Оқшом артаклари. 20.15 Биржа ва банк хабарлари. 20.30 «Ахборот». 21.05 2003 йил - Обод маҳалла йили. Кўччилик каторида. 21.25 «Бир жуфт қўшқик».

Сешанба 08.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35, 17.55 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Соз сехри». 9.20 «Адибий жараён». 9.40 «Оланин аранг». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Мулдоғор». 10.20 «Буланка мяхмонхонаси». Бадий филм. 11.55, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 17.15 Болалар экрани. 18.30, 20.00, 21.10, 22.10 «Пойтахт». Ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар». «Халқаро» телеканал 6.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.10 «Пойтахт». Ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Чоршанба 09.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Пайшанба 10.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Шанба 12.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Жума 11.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Шанба 12.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Душанба 07.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Сешанба 08.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Чоршанба 09.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Пайшанба 10.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Жума 11.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти. 12.45 «Ғадалуле». Телевизион спорт дастури. 1.Новаут. 2. Теннис. 13.30 Автоматлар. 13.50 Жаҳон жугрофияси. 14.40 «Мажор қўзда». Мастублар шарҳ. 15.00 «Рей Браздери театри». Сериал. 16.05 «Бу яхши вақт». Телевизион спорт дастури. 16.30-8.00 БИРИНЧИ КАНАЛ 6.30-8.00 «Дўстлик» телеканили 17.10 Кўрсатувлар тартиби. 17.20 ТТҲда сериал: «Муҳаббат риятиси». 17.15, 19.05, 21.50 «Экспресс» телегазетаси. 18.30, 20.00, 21.10, 22.15 «Пойтахт» ахборот дастури. 18.50 «Спорт ва болалар». 19.00 «Ким миллионер бўлишни истайди?». Телевизион уйини. 19.50 «Ан-наҳис». 20.25 ТТҲда сериал: «Мафтуноқор аёл». 21.30 «Жоусусликнинг устаси: қадим бақадам». 22.35 Киноноғох. «Фирибгарлар».

Шанба 12.04

Узбекистон телеканили 6.00 «Ассалом, ўзбекистон!» 8.00-8.35 «Ахборот». 8.35 ТВ маркет. 8.40 Газеталар шарҳи. 9.00 «Кизил гул». Мультифилм. 9.40 «Соғлом она - соғлом бола». 10.00, 12.00, 14.00, 18.00 ЯНГИЛИКЛАР. 10.05 «Тафсилот». 10.25 «Соҳибкамол Ойсулув ҳақида ривоят». Бадий филм. 11.15 Солиқ ҳақида саволлар. 11.40 «Баркамол аёл орузи». 12.05 «Тўғрай» фольклор этнографик ансамблининг концерти.

Ёзувчининг икки кўзи муҳаррирда. У эса жиддий, гўё ҳозир маҳбус устидан ҳукм ўқийдиган судьядай, қовоқларини уйиб ҳикоя ўқиради.

— Лекин, ёмон эмас, чэри! — тантанали эълон қилди муҳаррир. — Суюжет яхши. Аммо... — бир зум сукот сақлади у. Ёзувчи на унинг озгина қирғи кетгудай бўлди. — Нимадир еттишаймиш... Шу, биласизми? — Унинг кўзлари қисилди. Учинча ниманидир қарашган бўлди. — Имм... ҳолат керак... манзара! — Бир нимани кашф қилгандай портлади у. Кейин кулочини ёзиб, манзарани тасвирлаган бўлди. — Масалан, қаранг, ҳозир

ли эди! — даҳиздан вайсади хотини. Ёзувчи кайфиятини асраб қолиш учун индамди. Сумка, пул олиб зипиллаб дўконга чиқиб келди-да, хужрасига шўнғиди. Қаргача келди эди. Э, ҳа, ёмғир! — Ёзувчи осмон эса нақ тўқилаб деб турарди. Шу пайт биров шўноқ тепасида қатта харсангини қарс этиб иккига бўлгандай олов келди-ю, олов хивчин осмон бағрини тилвоб ўтди. Уша захотиёқ осмон кўнраб юборди... Манзара даҳшат чиқдими? У ўзини "чинакам таланг" деб мақтаб қўйди ичиди. Энди йигит билан қизнинг диалогини ёзмоқчи бўлиб турганди, яна

қаранг, йигитми — латтами? Намунча ялинда. Кетса кетавермайди! Хотинларнинг ҳаммаси бир гўри! У беҳафса эҳтишга туғилди. — Самандар қизга илк бор синчков назар ташлади, — деб эди у хотинидан ўч олаётгандай. — Унинг гўзал чеҳрасини доим нимадир қўнғиб турган ўшарди. Энди топди: бурани қўнғиб турган! Узи ҳам қорачандан келган. Баҳор бўлиб, баттар мўнглиш чиқиб кетди. Авваллари зулдуққой қошларини кўрса, элбери жимирлаб кетарди. Энди эса қизнинг қошларини чуваганга қўйсди. Бирим миғво қиз экинчи... икки йилдан бери ўлган Сайёра-ни гапирарди. Улар деса ҳам тушунмайди.

нарсалар деб, изиллаб чунон йилларди. Бундан асаб таранг, дили хун бўлса-да, эшига киришди. Энди у ҳикоя ёзмаётгани, албатта. Гўёки ҳаёлида хотинидан ўч олмаққа киришганди. — Маднининг илтиҳоти лаблари титради. Ёмғирдан хўл бўлиб кетган сочлари пешонага ёқиб қолган, совуқдони, аламданми, кўкариб-тегариб кетганди. — Сиз барибир уни севасиз... умрбод. Мен эса... мен шунчаки бир эрмак... — Яна эски хархашани бошлагинизми? — чидамай деди Самандар. — У десам — бу дейсиз, бу десам — у дейсиз. Яна нима деб овутай, яна нима деб оқлай ўзимни?! Ёзингиздан чиққанини ҳам, чиммаганини ҳам миқ этмай муҳайё қилсам. Нима қилай яна? — Маднининг қошлари илондай билангилди: — Ҳо, шунчаки ҳади? Қадим замонда ошқидар маҳбубасининг битта холига иккита шаҳарни бериб юборишган экан. Сиз нима қилиб қўйибсиз? — Қайси каллаварам битта холига иккита шаҳар беради? Ҳозирдан шаҳар талаб қилсангиз, эртага нима бўлади? Тинч океани

керак эмасми, маболо?! — Вой, савид. Ҳали олиб бермасдан дағ-дагани қаранг. Алтубога чиқсанг, йўл чиптангиз борми, деб турсиз-ку, Тинч океани мингги. Гирт маҳарабоз экансиз-ку! — Ҳаммасининг уруғи бир, — мингир-лади Самандар қандай алам олишини билмай, — чап қовургадан бўлган! Маднининг кўзлари олайиб кетди. Шу дам чинданан занжирли портлаш ўч берди: — Узинг қимсан-а, ўзинг қимсан? Хотини-ю? Қазёл... Эшиқ... леди қиз. Самандар чиндай олмади. Қизнинг юзига шаллоқ тортиб юборди... — Ҳмм! — қўлини белига тираганча таҳдидли им қолди у. — Урингизни бошқа қилиб ётқоқимизми? Бекорларни айбисизми? Қани олдимга тушинг-чи! Менинг бировларга бериб қўйдангиз эрим йўқ! Шу дам қулдоқ-чаққасининг тағида бир нарса қарс этиб кетди...

Мавлуда ИБРОҲИМОВА

ЖАҲИРОБИЯТ

баҳор-а! Дарахлар гуллаган, бир қарасангиз кўёш чараклаб чиқали, бир қарасангиз гўмбир-гўмбир ёмғир қўйиб беради. Сиз эса севишанлар қаҳқабда ёзилсиз. Севиб бу... Биласизми! — муҳаррир энди газал ўқитгандай тўқилгандай гапирди. — Юракинги момақалдириги! Гулдир-гулдир, гўмбир-гўмбир... — у янада қизишиб кетди. Жала бўлиб тарновлардан оқиб тушди-ми-ей, кейин ўрнидан туриб, бир-бирига яқин жойлашган кўзларини олайтириб:

о ш л а н ч иққан тошдай бўлиб хотини келди. — Манави кишини ўтиришини қаранг! Ҳа-а?! — Нима, ҳа? Обкедлим, ана! — Нимани обкедлингиз? Обкедланг нарсангизни бир кўрингизми ўзи? Нима бу? — Нима буларди, момақалдирик! — А?! — Йўғ-э, ун! — Тўғри, ун! — бошини таҳдидли лиқиллатди хотини.

Киз қафтлари билан юзини тўсди. Ёмғир эса беаъв саваларди. Гўё ўчақишгандай, юракда сунгити чўни ўчирмоққа чиндан-да аҳд қилгандай, шаррос кўярди. — Янами?! — жеркиди Самандар. — Яна йигитми? — Сизни қанчалар севмай, лекин Сайёра... — Нима, Сайёра? — Шу пайт эшиқ тараклаб очилиб кетди-ю, остонада хотини пайдо бўлди. Қор маликасидай совуқ.

Тўшундингиз-а! — леди. — Кайфият керак. Ассойиб! — манави ерда, — қозғозга шарақлатиб урди у. Ёзувчи гарчи ҳеч балого тушунмаган бўлса-да, бор сиқилди. Яна муҳаррир тутангиз кетса, ора бўзилмасин леди-да!

— Тўғри, ун! — бошини таҳдидли лиқиллатди хотини. — Тўғри, ун! — бошини таҳдидли лиқиллатди хотини. — Тўғри, ун! — бошини таҳдидли лиқиллатди хотини. — Тўғри, ун! — бошини таҳдидли лиқиллатди хотини.

— Нима, очлик эълон қилганимиз? Бир марта оқват қилганингизга аразми? Ҳа, ўлмаган менинг жоним. Бошқаларнинг хотинига ўшаб берсанг эйман, бермасанг ўламан, деб ўтирганим йўқ-ку! Раҳмат денг мента! Уйда хотин, кўчада эрмакман, — хотини йилга-гулдай бўлди. — Ҳеч бўлмаса дастурхонда бирга ўтиринг болларингиз билан. Ё буларни кўчадан эргаштириб келганманми? — Ёзувчи илтиҳот билан батташди. Бўйини қисиб тамалди-хонга ўтди. Кайфиятини асраш керак-ку! Болалари оқват еишини алақадон бошлаб юборишганди. "Бисмиллоҳ"ни айтаиб, ярилмаб қолган даганга қўл узатди. Аммо шу ҳам хотинига ёқмади-да! Тавба-ей!

— Унда нон йўқ! — леди кутиб олди. Ёзувчи табиийки, бунга эшитмади. Ечинмаёқ ёзув столга ёпишди. Ҳикояда йигит қизга аввалги маҳбубаси ўлганини айтиди. Шу пайтада осмон қарсиллайди-ю, жала қўйиб юборди... уқ! Алби иштаҳа билан қўлини қўлга ишқаб қўйди-да, эшига киришди. "Осмонни қора булут қоплаганди. Қарданлар олис-олисдан бўлиб гўмбирлаш эшитилар, трамвайнинг симидан олов чиққандай, атраф бирдан ёришиб кетарди. Булутли осмон эса... Шу пайт ҳикоядаги ёмғир ёғиб ҳам улгурмай, хонига булутдай бўлиб хотини кирди. Важаҳати ҳар-ҳаводан баттар: — Нон йўқ! — леди у чертиб-чертиб. — Грамм ёғ қолмаган! Бу кишининг ўтиришини қаранг. Оқват қилман десам на ун бор, на турму! Туреинг, дўконга чиқиб келинг! Фойда бўлсангиз бундан. Пул берса ҳам май-

— Мени ташлаб кетма, Мадина? — ўтинди йигит. — Тўшун, ахир, у ўлган, у эди йўқ. Сенинг муҳаббатинг мени ҳаётга кайтарди. Азизам, дилбарим... Ёмғир шариллаб қўяр, унинг зарбидан гиеҳларнинг боши эгилар, гўё шу ўт-ўланлар ҳам Мадинага "қол, қол!" дейётгандай туюларди. Киз кўзларини жоғирлатди. Нима дейишини билмай қаловлиб қолди. Самандарнинг илтиҳоти кўзлари юрагини ўртаб юборди... Эшикка эса қўлини белига тираганча жанговар кайфиятда хотини пайдо бўлди. — Оқват тағига об кетибди-ю! Қарамай-сизми? Ҳеч бўлмаса, бир оғиз айтмай-сизми, сабаби-пизини босдим, деб! У ошхонага чопди. Ҳартугул, оқват тағига олмади. Эссиз-е, суви бугундай кетибди-да! Ёзувчи шоша-пиша турғунчи солиди, ошини дамбаб, яна ўзини уйга урди. "Ассойиб кайфиятни бўзимаслик!" — ўз-ўзига далда берди у. Аммо ёлганларнинг ўқиб энаси қолди. Ҳаётини чиқмади-да! Игитини

— Нима, мум тишлаганимиз? — кесатди аёли чувалчанг қошларини чимириб. — Нега гапирмайсиз? — Нима дед, ахир?! — бақириб юборди у. — Оқватини ҳам тинч селмайманми? — Шунчаки биздан батташдиб кетгани-сиз. Гапиргани сўз тополомайсиз. Сизга нима ёмонлик қилувим?! Бошқасини топган бўлсангиз айтинг, қўймангиз... — хотини шўнғай деб йиллаганча чиқиб кетди. Ёзувчи антрайиб қолди. Бир бола бўлгани, бунга?! Қачон қарама бунки асар топшириладиган пайта қўйилди. Ҳамма дийдесини бунгага тиккан! Ҳикояни эса эртага топшириш керак. Ёзувчи қошиқни отиб ўрнидан турди. — Оқватмас, захар бўлди! Пахиринга... Йўқ ердан айб қилдиради, — у вайсай-вайсай хонисига кетди. Ичкарида хотини илтиҳоти овозида бир

Абдурахмон АКБАР

БАҲОР СЕВИНЧЛАРИ

КАМАЛАК
Етти қалам, етти ранг,
Етти оҳанг камалак.
Қаерларда юрибсан,
Кўёш — сочи жамалас?
Қаламларинг топилди,
Булут — қозғоз ҳам тайёр,
Санаётиндан бахраманда
Бўлайлик бизлар бир бор.
Қаламдонни қўя тур,
Кел, кўёшжон, тезроқ кел.
Расм чизиб бер бизга
Ўчирячунгиз булар ел.

...Миллион йилки аҳвол шу,
Ердиклар кутиб толар.
Қаламлар бор пайта
Кўёш "йўқолиб қолар!"

ЎЗИМ ЎҚИЙМАН

АСАЛУҒА

Гулни кўриб гулгўлча
Қоматини эди сал.
Ҳидлай-ҳидлай деди сўнг:
— Бунча бўлмасанг гўзал!
Болари келиб қўлиди
Уша тугла бир маҳал.
Гулни ўйиб деди у:
— Бунча бўлмасанг асал!

КЎКЛАМ ҲАЗИЛИ

Ниначини тутқазиб
Зебохонинг қўлига,
Бундан сира кўрма, деб
Далда бердик йўлига.
Жажжи Зебо бир нафас
Қалтираб, титраб-толди.
Ниначини қўйориб,
Бизга би-и-р қараб олди.
Сиз бир берай деди сўнг:

ЎЗИМ ЎҚИЙМАН

Чумилмоқни хўш кўрар,
Олиб келсин чингиз, дед
Койимаса ҳам кеч қим,
Юнар юз-қўлларини
Улар гоҳ чала-ярим.
Бундан ранжиб Оғтобжон
Этига шевабд туттар.
Фарзандларин бир жойга
Тўплаганларин куттар.
Бўлтувларга гўлларар,
Йўталмаса ҳам "қув-қув",
Уларнинг устлардан
Кўёш қўяр тинмай су.
Кўнгли тўлса-ку хўп-хўп,
Йўқса, қўяр тугла Ой.
Натяжада теварак
Бўлиб қолар хўл ва лой...
Уйдан чиқмай бу келзар
Деразадан бўлайимиз.
Энг қизини, бу сувини
Биз ёмғир деб ўйлайимиз!

ГАЛВИР

ПАРОДИЯЛАР

Тўра СУЛАЙМОНОВА
"Теранликка ишора,
Уммонга ошқидигим,
Гўзалликка ишора,
Бўстонга ошқидигим."
"Илтижо" шезьридан.

Юсуф РАСУЛОВА
"Мана, шoir бўлолмадик...
Йиллар ҳам ўтди
Чўкиб қолди қалбимизга не-не дунёлар
Биз излаган ул маъволар бирма-бир йитди,
Фажад қолди афсус, кўнча номсиз рўёлар
Шoir бўлолмадик."
"Шoir бўлолмадик" шезьридан.

Юсуф Расул, сента раҳмат,
Шoir бўлма қолганимга.
Маъволардан вез кечиб,
Турисин — тан олганимга.
Шoirликни эплогаман
Танқидчига айланам.
Табрига йўл-йўриги
Ақрибга айланади.
Ихкодининг таҳдид қилиб,
Фажад ақл улашади.
Қаҳрамонинг ўлган бўлса,
— Тиритир, — деб курашади.
"Қозончининг эрки бор-да",
Панд-ўғитга мойил бўлар,
Олтимиз ёшдан ошгандан сўнг,
Бир юмалоб шoir бўлар.
Шундай, баъзи акаларим,
"Баланд дорга осилмоқда",
Ҳиссиётдан олис машқи,
Матбуотда босилмоқда.
Шезьриятни бўтқа қилиб,
Эътиборингизни қўйингиз.

Турсун АЛИ (ЎРМОҲОВ)ВА
"Оқшом рутубатли...
Элгиз аёл
Бери кел,
Ахир мен шoirман
Куч топаман
Сенга ёрдам бермоққа"
"Соким ҳайқирдиқ" шезьридан.

Кеча оппоқ эди судтай,
Юлдуз ёнар пиланг туттай,
Ичиб олган элим қиттай
Мен қайлиққа борган кеча.
Тўлини оғта қараб бордим,
Сийқа сочини тараб бордим,
Ҳар қадамни санаб бордим —
Хотирамдан чиқмас ҳеч-а...
Итинг гингишиб қўйди бироз,
Ишни бузди даканг хўроз.
Қайлиққинам, эшит, бу рост
Жуфтак урдим, ортага қочдим.
Асли ўзим, саёқ эдим,
Қашқа бўлдим, таёқ эдим.
Бу, менимча, аканг дедим,
Ҳасратимни елга сочдим.
Итга ҳайқал қўйдираман,
Хўрозни-чи сўйдираман.
Уша ўжар акангини мен
Шўрвасига тўйдираман.
Шундай гаплар қайлиққинам,
Балиққинам...

Турсунбой АДАШПОВОВ
Аслида барон Мюнхаузен абадий ишонч шухратига эришган бир инсонга айланган. Ҳамма жойда ҳам ишончлигини ташқари, у нодир адабиёт саҳифаларига тушди, ўлмас адабий қаҳрамон — ёлгончи ва мақтанчоқ Мюнхаузеннинг ҳаётдаги адаши бўлиб қолди.

Машҳур китоблар тарихидан

XVIII аср — олмон ҳалқи маданиятининг энг шон-шавкатли бир даври ҳисобланади. Худди шу асрда Олмонга дунёга адабиёт, санъат ва илмий тафаккурнинг бир талай булук намояндаларини берди. Ҳёте, Шиллер, Хелдерлин, Гюте, Шеллинг, Гёте, Шлегел, Шлегелнинг даҳо адиблар, шoirлар, файласуфлар — мана шу асрда тўғилди, ижод ва илм чўққиларига кўтарилдилар.

Худди шу даврда олмон адабиётида яна бир ёзувчи яшаб, ижод этди. У — Рудольф Эрих Распе. Ҳа, адашмадингиз! Бу ёзувчи машҳур "Барон Мюнхаузеннинг саргузаштлари" китобининг муаллифи. Гарчи Распе биз юқоридан санаган буюқ адабий ва илмий намояндаларнинг бир қадар соясиди қолиб турса-да ва XVIII аср олмон адабиёти тўғрисида сўз очилганида Распе эсланиб-эсланмас-да, барибир, у ҳам юқоридан зикр этилган китоби билан ўз номини абдабиятга қолдириб, XVIII аср олмон маданиятининг шон-шухратига муносиб ва бетакрор улушини қўшишга мўяссар бўлган адибдир. Ҳа, XVIII аср олмон адабиёти "Барон Мюнхаузеннинг саргузаштлари"дек барҳаёт қувонч асар билан ҳам фахрланса арийди! Бу асар дунёга келишини ана шу давр олмон адабиётининг энг юлдузли оиларида бири, деб бемалол айтишимиз мумкин.

Бежизга Распени "бир китоб муаллифи" деб дейишмайлик. Бу фикрга қўшилмайлик ҳам, қўшилмайлик ҳам мумкин. Ушбу фикрнинг бахлиғиллиги шундаки, Распе — тарихий маълумотларга қараганда, анча сермахжул ёзувчи бўлган. У

кўпгина насрий, шезьрий, драматик асарлар ёзган. Санъат ва бошқа мавзуларда илмий мақолалар битган. Лекин ҳеч бири вақт синовига бардош беролмаган. Энди юқоридagi фикрга шу маънода қўшилиш мумкинки, Распе чиндан ҳам, фақат ва фақат "Барон Мюнхаузеннинг саргузаштлари" қиссаси билан дунёга машҳур. Худди шу китоби билан у XVIII асрдан, мана, бизнинг XXI асрга ҳам дунёлик қадамлар билан етиб келди. Бу китоб дудил болаларининг энг мароқли, энг севилими китобларидан бири сифатида жўшқин бир ҳаёт билан яшаб келапти.

Распе тўғрисида яна бир-икки оғиз маълумот. У 1737 йилда Ганновер шаҳрида туғилган. Геттинген, Лейпциг университетларида таълим олган. У санъат, гўзаллик, антик давр ва қадимшunosликка гомтда қизиққан. Геология — унинг энг севилими фанларидан бири бўлган. Ма-

ни обдон кезиб, кўпгина хушлаган хази-налар қонини топа олмади. Топгани эса фақат торф қони бўлди. У Ирландиянинг фарбий худудларида геологик қидирув ишларини олиб борди. Бу ерда у тепкичи терлама касалига йўлиқиб, 1794 йилда, эллик саккиз ёшида вафот этди. Қабри Ирландия ботқоқлари оғушида қолиб кетди.

Ҳа, Распенинг шахсий қисмати хавас қилгулик бўлмади. Лекин унинг адабий тақдирига ўзини болалар адабиёти ри-воҳига бағишлаган дунёдаги барча адиблар хавас қилсалар арийди.

Дарвоқе, унинг номини адабий шон-шухратга қўлган "Барон Мюнхаузеннинг саргузаштлари" китоби қандай яратилди? Мюнхаузен ким? У адабий тўқима тимослими ёки ҳаётда бор, яшаб ўтган одамми?

Одамзотнинг неча авлоди Мюнхаузен-ни обдон кезиб, кўпгина хушлаган хази-налар қонини топа олмади. Топгани эса фақат торф қони бўлди. У Ирландиянинг фарбий худудларида геологик қидирув ишларини олиб борди. Бу ерда у тепкичи терлама касалига йўлиқиб, 1794 йилда, эллик саккиз ёшида вафот этди. Қабри Ирландия ботқоқлари оғушида қолиб кетди.

Ҳа, Распенинг шахсий қисмати хавас қилгулик бўлмади. Лекин унинг адабий тақдирига ўзини болалар адабиёти ри-воҳига бағишлаган дунёдаги барча адиблар хавас қилсалар арийди.

Дарвоқе, унинг номини адабий шон-шухратга қўлган "Барон Мюнхаузеннинг саргузаштлари" китоби қандай яратилди? Мюнхаузен ким? У адабий тўқима тимослими ёки ҳаётда бор, яшаб ўтган одамми?

Одамзотнинг неча авлоди Мюнхаузен-ни обдон кезиб, кўпгина хушлаган хази-налар қонини топа олмади. Топгани эса фақат торф қони бўлди. У Ирландиянинг фарбий худудларида геологик қидирув ишларини олиб борди. Бу ерда у тепкичи терлама касалига йўлиқиб, 1794 йилда, эллик саккиз ёшида вафот этди. Қабри Ирландия ботқоқлари оғушида қолиб кетди.

чўкиб, чекиб, ора-орада пуш кадаҳини бўшатиб, ҳаммаша ўзини йўқлаб келиб турадиган қадрдон меҳмонлари даврасининг гулига айланганча, бошидан ўтганларига, жулмадан, ёс саргузаштларига анча-мунча ёлгон-ишқиларни қўшиб-чалти, ҳамманча озгига қаратиб ҳикоя қилиб ўтирган. У озгакки хостянинг, бадиҳагўйликнинг тенги йўқ устаси бўлган.

Ана шундай гурунлардан бирида 36 ёшли, Гессен-Кассел ландграфлигидаги Фридрих Иккинчи саройи кутубхонаси бошлиғининг ўринбосари, Буюк Карл қонли лежонинг мазий маданияти бўйича профессор, ёзувчи, шoir Рудольф Эрих Распе ҳам иштирок этган. У бароннинг қароргоҳида бир неча кун қолиб кетди. Ҳикояларини мириқиб тинглади. Кейин ўзи ҳам

вур ўзига хос тафаккур соҳиби, ҳақиқий барон Мюнхаузендан беҳад миннатдор эканлигини изҳор этган.

Китоб 1786 йилда, ўзини дунёга келтирган замин — Олмонияда демократ-шoir Г.А.Бюргер таржимасида чоп этилди. Бу эрда китобга яна ўзи тўққан бир неча ҳикояларни қўшган. Аммо на Бюргер, на Распе китобнинг олмонча нашрида ўз исм-шарифларини кўрсатмаганлар. Шу боим ҳақиқий барон Мюнхаузен китоб муаллифини излаб, судга бера олмай, ҳоли танг бўлган. Шундай қилиб, Иероним фон Мюнхаузен ўз шармандои шармисорчилигининг ҳақиқий айбодори ким эканлигини билди олмай оламдан ўтди.

Аслида барон Мюнхаузен абадий ишонч шухратига эришган бир инсонга айланган. Ҳамма жойда ҳам ишончлигини ташқари, у нодир адабиёт саҳифаларига тушди, ўлмас адабий қаҳрамон — ёлгончи ва мақтанчоқ Мюнхаузеннинг ҳаётдаги адаши бўлиб қолди.

Мюнхаузеннинг курақда турмайди-ган ёлгончиликларини болалар ҳам, катталар ҳам қотиб-қотиб қилиб ўқийдилар. Унинг саргузаштлари асосида яратилган мулфилмларни мириқиб то-моша қилишди. Мюнхаузен — ўзбе-нашр эттиради. Китоб бир кундаёқ сотилиб кетди. Қизғини шундаки, иш-шарифи кўрсатилмаган эди. Орадан бироз муддат ўтиб, китобнинг иккинчи, тўндирилган нашри пайдо бўлди. Унда ҳам муаллиф номи бўлмаган. Унда ҳам муаллиф номи бўлмаган. Унда ҳам муаллиф номи бўлмаган. Унда ҳам муаллиф номи бўлмаган.

ОМАДИ КУЛГАН ИШСИЗ

Ҳамма жойда ҳам ишончлиқ муаммоси бор, бундан холи бирор-бир мамлакатни кўрсатиб бўлмайди. Бирок дунёда омад деган нарса ҳам борки, унинг қувончи ҳар қандай ташвишнинг қисқа мулдатга бўлса-да, ҳаёйдан кўтарарди.

Олмониянинг Аммерсдорф шаҳри фуқароси Удо Бромберг ишидан ажралгач, хотини Кетрин кундалик ҳаридларни кескин қаматирди — қатъий иқтисодга ўтди. У бир ойда икки марта гўштли оқват қилиш билан чекланди, қолган кунлар арзон нарҳдаги балик ишлатадиган бўлди.

Бир кун у арзимас пулга салака деган баликдан харид қилди ва кечки оқватда солиш учун баликларни кесиб тозалашга киришди. Баликлардан бирининг ичини тозалашда Кетриннинг қўлини ўтиқиб бир нарса тилиб кетди. Кетрин синчқилар қараганда, баликнинг ичиди қатта қоракзил қўли олтин узунки кўрди. Топилдики заргар 700 еврога баҳолаб, дарров сотиб олди. Энди Кетрин фақат салака балигини ва фақат ўша баликфурушдан харид қилишга одатланди, деб ёзади "Эюдойче қайтунг" газетаси.

МУАССИСЛАР: ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАДАНИЙ ИШЛАРИ ВАЗИРЛИГИ, ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВИЧЛАР УЮШМАСИ

НОШИР: «ШАРҚ» НАШРИЁТ-МАТЕА АҚЦИЯДОРЛИК КОМПАНИЯСИ

O'zbekiston adabiyoti va san'ati

Миязилимиз: Тошкент — 700083, Матбуотчилик кўчаси, 32
Қабулхона — 133-52-91, котибхона — 136-56-50

Таъкид ва адабиётшунослик бўлими: 136-56-50 Иجتимоий ҳаёт бўлими: 133-49-93
Санъат бўлими: 136-56-48 Назм ва наср бўлими: 133-49-93

Бош муҳаррир Мурод АБДУЛЛАЕВ

Редакцияга келган қўлёзмалар таҳлил этилмайди ва муаллифларга қайтариладими. Муаллифлар фикри таҳририят нуктаи назардан фарқланishi мумкин.

Набатчи муҳаррир — Шохрух ҚОСИМОВ
Саҳифаловчи — Комрон АҲМЕДОВ

«Шарқ» нашриёт-матбаа акциядорлик компанияси босмақонаси.
Миязилим Тошкент шаҳри, «Буюк Тўрон» кўчаси, 41-уй
Боснига топшириш вақти — 20.00. Боснига топширилди — 21.00.

Газета Ўзбекистон Республикаси Давлат матбуот қўмитасида 00024-рақам билан рўйхатга олинган. Буюртма № 327. Ҳажми — 3 ғосма табоқ, Нашр кўрсаткичи — 222. Ташкилотлар учун — 223. 1 2 3 4 5 6

ЖУМА КУНЛАРИ ЧИҚАДИ. СОТУВДА НАРХИ ЭРКИН

Тиражи — 5623